

GOOD NEWS

Novinky

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

6/2000

Vzácné setkání (téměř) všech guvernérů našeho současného (2240) i bývalého (1920) Rotary distriktu
(viz článek na straně 6)

Na prahu tretieho tisícročia

novodobých dejín, na konci dvadsiateho storočia a tisícročia druhého, keď už všetky úlohy a plány roku 2000 sú uskutočnené, alebo v týchto chvíľach finišujú, si aj naši rotariáni uvedomujú, že organizácia Rotary International je v službách pre spoločnosť činná už temer 96 rokov.

Z pohľadu tisícročí je to veľmi zanedbateľné obdobie, ale z pohľadu vykonanej práce, služieb, výsledkov vybudovaných trvalých hodnôt je to obrovský vklad a prínos celému ľudstvu, ktorý už aj súčasná história s veľkým uznaním hodnotí.

Koniec druhého tisícročia a začiatok nového milénia je totiž veľmi špecifické obdobie zhodnocovania doterajších plánov, ale najmä veľmi plodné obdobie na nové predsavzatia a vytýčenie si nových cieľov - či už osobných, pracovných, či nových očakávaní a túžob a spôsobov ich dosiahnutia. Celosvetová organizácia ROTARY International ešte zväčšuje ich doteraz často obmedzený priestor na neohraničený SVET PRÍLEŽITOSTÍ ...

Doterajšie takmer storočné pôsobenie rotariánov vo svete nesie zlatú pečať pomoci tým, ktorí ju potrebujú. Toto krédo zostáva v našom distrikte aj do nového tisícročia. Je pre mňa veľkou ctou a zároveň aj zodpovednosťou byť predstaviteľom Rotary International a riadiť náš mladý medzinárodný distrikt na prelome tisícročí.

Žijeme ťažkú dobu v neistom svete, ale šance byť potrebným a prospešným stále majú všetci. V nadväznosti na doterajšie pôsobenie rotariánov v našich krajinách - v Českej republike a Slovenskej republike - mienime i naďalej hlásať pravdu a podľa nej žiť, konať tak, aby naše činy vždy boli čestné ku všetkým zúčastneným a pomohli tým, ktorí pomoc potrebujú, aby podporili vzájomné priateľstvo, dôveru a prospech všetkých zainteresovaných. Naša práca bude mať v novom tisícročí ešte výraznejší dosah na medzinárodné dianie a určite bude prínosom pre ďalšiu spoluprácu, vzájomné porozumenie, pokoj a mier vo svete. Tieto slová sú záväzné nielen pre mňa, ale aj pre všetkých rotariánov distriktu RI 2240, ktorý reprezentujem. Nech sú pre nás výzvou využívať ešte širší priestor príležitostí na našu prácu v novom tisícročí. Aby sa mier a pokoj vo svete spájal s činmi a významnou spolupracou s Rotary International. Aby sme o necelých päť rokoch, kedy si pripomenieme 100. výročie založenia

(pokračovanie na str. 3)

nový klub distriktu 2240

DG Ivan Belan předává Chartu RI prezidentovi klubu Giorvi Wassermannovi

Společná fotografie slavnostního předání Charty RI novému RC Praha Classic

Stan skýtal při projevech pro případ děště romantické útočiště

Při večerním setkání přednesla slavnostní projev paní Studenovská, starostka Prahy 4

Business Leaders Forum

vyhlašuje 10. jubilejní ročník prestižní soutěže

CENA ZDRAVÍ A BEZPEČNÉHO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ 2000

Cena zdraví a bezpečného životního prostředí je příležitost pro kteroukoliv organizaci, která kladně ovlivňuje životní prostředí ve svém okolí, např. průmyslové podniky, chemické společnosti, distribuční firmy - tedy právě pro Vaši společnost. Cenu obdrží společnost, jejíž činnost vedla k nejlepšímu měřitelnému zlepšení životního prostředí, zdraví zaměstnanců či obyvatel v jejím okolí.

Chcete-li se zúčastnit nového ročníku, popište na 1 - 2 stranách textu svůj přínos ke zdraví a k zlepšení životního prostředí, jednu konkrétní akci, investici či jiné zlepšení ukončené v roce 2000. Konkrétně uveďte měřitelné přínosy a finanční náklady. Své příspěvky do soutěže zasílejte nejpozději do 31. 1. 2001 na adresu Business Leaders Fora, která je uvedena níže. Přihlášené projekty budou posouzeny komisí složenou z významných odborníků v oblasti životního prostředí. Slavnostní předání ceny bude na jaře roku 2001 na vysoké společenské úrovni za účasti předních představitelů průmyslu a obchodu.

Více informací o Business Leaders Foru se můžete dozvědět na kontaktní adrese nebo na internetu.

Business Leaders Forum
Ing. Tomáš Nejedlo
Štěpánská 61, 116 02 Praha 1

tel.:02/24 21 62 75, fax: 02/24 21 39 57

<http://www.blf.cz>, e-mail: blf@blf.cz

NOVÝ ROTARY KLUB PRAHA CLASSIC PŘEVZAL CHARTU RI

V sobotu 16. září 2000 došlo k významné události v životě distriktu. V půvabném prostředí zahradní restaurace „U krále Václava IV.“ byla předána Charta RI novému, již šestému Rotary klubu v Praze, který nese název RC Praha Classic.

Přes 50 hostů a členů nového klubu se sešlo krátce před polednem. Po zaregistrování účastníků a krátkém občerstvení byla zahájena oficiální část akce.

Jako první oslovila účastníky akce členka a sekretářka nově vzniklého klubu paní Renata Figerová-Skronská a ujala se řízení celé akce. První pak dostal slovo člen Rotary klubu Praga Caput Regni, pan Prokeš. Tento klub a zvláště pak jeho nyní už zesnulý prezident, pan Koch, byli před více než rokem u myšlenky založení nového Rotary klubu Praha Classic. Jejich obětavá pomoc významně přispěla k tomu, že nový klub vůbec vznikl.

Bezprostředně po panu Prokešovi se slova ujal pan Dobroslav Zeman, minulý guvernér distriktu, během jehož funkčního období proběhla většina kroků, nezbytných k přijetí nového klubu do velké rodiny Rotary. Pan Zeman připomněl, že v prvních fázích obnovy rotariánského společenství na území České republiky, ke kterému došlo již téměř před deseti lety, bylo důležitým motivem otevření se světu a budování kontaktů se zahraničím. Po tomto počátečním období však dnes opět přichází do popředí zájmu tradiční myšlenky a hodnoty Rotary, což je především služba druhým.

Po projevu pana Zemana již následovalo vyvrcholení oficiální části celé akce, to je slavnostní předání Charty Rotary International. Z rukou úřadujícího gu-

vernéra distriktu pana MUDr. Ivana Belana ji převzal prezident klubu Praha Classic, pan Giora Wassermann společně s čestným pasem města Banská Bystrica, domovského města pana guvernéra. Pan Belan blahopřál členům nového Rotary klubu nejen k založení klubu, ale i ke skutečnosti, že tento klub patří mezi první tři, které byly nově začleněny do nedávno založeného distriktu 2240.

Pak už následovaly projevy a zdravice hostů z jiných klubů. Nesporně nejděší cestu museli vážít paní a pan Edit a Yossi Ran, kteří přijeli až z Izraele. Dlouhou cestu podstoupili proto, aby mohli společně s novým klubem blahopřát jeho prezidentovi panu Wassermannovi, který byl po dlouhá léta, ještě před odjezdem z Izraele, členem jejich Rotary klubu Benjamin. Také proto vyjádřila paní Edit ochotu pomoci, kdykoliv to bude nový klub potřebovat, ale zároveň i přesvědčení, že budou mít možnost uvítat pana Wassermanna - jednou, až jeho aktivity v České republice skončí - opět v jeho domovském klubu.

Mimo vzácných hostů ze zahraničí přijela na oslavu významné události i řada hostů z České republiky. Například pan Martin Timr z RC České Budějovice, jednoho z nejstarších Rotary klubů naší země. Jejich klub vlastně již třikrát zahajoval svou činnost. Po založení v roce 1925 byly v roce 1938 jeho aktivity násilně přerušeny v souvislosti s německou okupací. Po obnovení v roce 1945 následovalo krátké období činnosti opět přerušené komunistickým režimem. Tradice však zůstala, a tak již v roce 1990 byl Rotary klub České Budějovice obnoven potřetí.

Mezi dalšími milými hosty pak můžeme jmenovat zástupce Rotary klubů Ostrava, pana Bobuoslava Bezecného, pana Stanislava Nováka z RC Hradec Králové - budoucího guvernéra distriktu, nebo pana Milana Láška z Rotary klubu Praha Staré město, který při zakládání nového klubu vykonával funkci distriktového pověřence. Nejpochetnější delegace přijela z Jihlavy.

Oficiální část byla zakončena projevem prezidenta Rotary klubu Praha Classic pana Wassermanna.

Krátce po ukončení oficiální části odvezl přistavený autobus všechny účastníky k vltavskému přístavišti, kde začínala projížďka Prahou na parníku. Před odplutím se k nám připojil host nejmilejší, paní Miroslava Studenovská, starostka Městské části Praha 4, na jejímž území nový klub působí. Paní starostka se měla původně zúčastnit celé akce, ale zabránila jí v tom mimořádná schůze zastupitelstva. O to více však všichni ocenili opravdovost jejího zájmu, když se mezi účastníky slavnostního setkání později objevila.

Během společné večeře pak paní starostka pronesla velmi podnětný projev. Svěřila se v něm s tím, že je ve své každodenní praxi nucena často odmítat i jisté upřímně míněné nabídky pomoci, protože je jí předem jasné, že zůstane u nabídky a že lidé, kteří pomoc nabízejí, nebudou schopni překonat překážky spojené s její praktickou realizací. Zároveň vyjádřila pevné přesvědčení, že toto není a nikdy nebude případ Rotary. Lepší výzvy se nám pravděpodobně nemohlo dostat.

Po večeři pokračoval společenský program noční prohlídkou pražské Zoologické zahrady a zakončen byl krátkým představením skupiny scénického šermu.

Bohatý program přispěl ke skvělé atmosféře setkání, která podpořila nejen navázání kontaktů mezi novým Rotary klubem a jeho staršími a zkušenějšími partnery, ale především navázání nových osobních přátelství, která jsou konec konců tou nejlepší zárukou budoucí spolupráce.

Jan Frouz,
člen RC Praha Classic

(dokončení ze str. 1)

našej organizácie, mohli skonštatovať a potvrdiť: naše odvážne predsavzatia sme splnili (Projekt PolioPlus) a ďalšie ciele a poslanie Rotary International sa plnia na 100%. Máme byť prečo na seba hrdí!

Vážení rotariáni distriktu 2240 !
Dovoľte mi zaželieť Vám a Vaším blízkym nádherné a neopakovateľné Vianoce 2000, ktoré budú poslednými v tomto tisícročí. Nech Vás všetkých sprevádza

pokoj, láska a pohoda, aby ste s týmito pocitmi vkročili do tretieho tisícročia.

Som totiž presvedčený, že rotariáni na celom svete chcú svojou prítomnosťou a činnosťou v treťom tisícročí byť stále väčším prínosom k bezproblémovému svetu, zdravému a mierovému životu na našej planéte - Zemi a že ich v tomto úsilí nezastaví žiadna prekážka. A tak, ako náš rotarián stál už na najvyššom vrchole našej planéty, tak želim všetkým rotariánom, ich rodinným príslušníkom a všetkým ľuďom dobrej vôle, aby pri svojej

činnosti s pocitom ľahkosti, radosti a v plnom zdraví dosiahli postupne všetky vrcholy svojich snažení - každý deň, mesiac, každý rok začínajúceho sa tretieho tisícročia. ROTARY INTERNATIONAL v ňom určite chybať nebude!

S úprimnými rotariánskymi pozdravmi
Ivan Belan, guvernér 2000/2001,
RI distrikt 2240

ROTARY INSTITUTE LUZERN 2000

Ústředí Rotary International pořádá každoročně v nejužší spolupráci s Nadací Rotary jak pro rotariánské funkcionáře, tak i pro řadové členy v různých zeměpisných oblastech celého světa jednak prezidentské konference, jednak tzv. „instituty“. Pro oblast Evropy, Středomoří a Afriky se tyto akce konaly v rotariánském roce 1998/99 v Berlíně (institut) a v Drážďanech (konference) a v roce 1999/2000 v Bruselu (konference) a v Brightonu (institut).

Na těchto významných pracovních setkáních za přítomnosti nejen úřadujícího celosvětového prezidenta RI a rovněž předsedy sboru zmocněnců Nadace Rotary, ale i mnoha nejvyšších funkcionářů tohoto celosvětového společenství, zejména ředitelů RI, se projednávají vždy nejdůležitější otázky, kterými se rotariáni v daném období bezprostředně zabývají.

V tomto rotariánském roce - 2000/01 - byly pověřeny uspořádáním Institutu v polovině října 2000 tři švýcarské distrikty v nejkrásnějším městě Švýcarska - v Luzernu. Prezidentská konference se pak bude konat v polovině května 2001 ve Vídni - a i tam jsou přípravy na ní díky iniciativě a odpovědnosti našich

rakouských přátel z distriktů 1910 a 1920 už dnes v plném proudu.

Na Institutu v Luzernu zastupovali náš distrikt 2240 tři jeho představitelé: úřadující guvernér distrik-

tu Ivan Belan, jeho předchůdce v této funkci PDG Dobroslav Zeman a DGE Stanislav Novák, tedy guvernér distriktu 2240 pro rok 2001/02, který byl do této odpovědné funkce zvolen na Světovém kongresu Rotary v Buenos Aires v červnu t.r. Svolavatel (convener) tohoto Institutu, ředitel RI Mario Grassi současně pověřil Dobroslava Zemana, PDG, funkcí komoderátora jednoho z diskusních workshopů na téma „Membership Development - The Challenge of the Present“.

O svých dojmech ze své účasti na Institutu Rotary v Luzernu, který byl vlastně už i součástí jeho odborné přípravy na funkci guvernéra, již se ujme od 1. července 2001, nám DGE Stanislav Novák napsal:

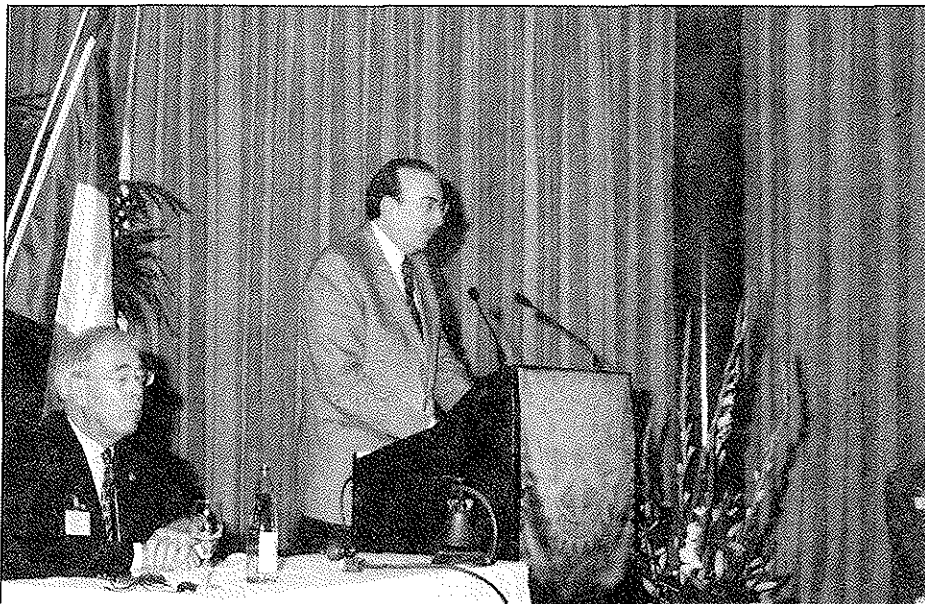
Ve dnech 11. až 14. října se ve švýcarském Luzernu konal „Rotary Institute Luzern 2000“, jehož bezprostřední součástí bylo i školení DGE zón 11 až 16. Ty pokrývají celou Evropu od vysokého severu, přes celé Středomoří s přílehlými zeměmi a přes celou černou Afriku až po Jihoafrickou republiku. Na Institutu tak bylo 46 zemí zastoupeno celkem 850 přihlášenými účastníky.

Atraktivní švýcarské město Luzern, ležící na Vierwaldstädtském jezeře a na úpatí horského masivu Pilatus bylo na toto mezinárodní shromáždění připraveno s typickou švýcarskou dokonalostí. Škoda jen, že počasí účastníkům příliš nepřálo: Pilatus jako dominanta města se trvale skrýval v mlze a v dešti.

Vlastnímu Institutu bezprostředně předcházelo přípravné školení všech DGE zmíněných zón na jejich funkce. Ti se pak znovu sejdou - již v celosvětovém měřítku - na International Assembly, které se uskuteční v únoru 2001 v kalifornském Anaheimu.

Institutu v Luzernu jsme se tedy zúčastnili společně s mými předchůdci - DG Ivanem Belanem a PDG Dobroslavem Zemanem, a to jako představitelé našeho mladého distriktu 2240. Setkali jsme se tam s mnoha našimi přáteli jak z Rakouska, tak i z Německa, Švýcarska, Francie i z dalších zemí.

Samotné školení probíhalo v menších skupinách rozdělených podle jazyků (angličtina, němčina, francouzština, itaština), takže byl dostatek prostoru

Pracovní zasedání pléna Institutu řídil prezident RI Frank Devlyn za asistence Petera Kröna, ředitele RI pro rok 2001/03

Zleva: Frank Devlyn (prezident RI), Mario Grassi (RI Director - convener), Carlo Ravizza (PP RI), Robert Barth (PP RI, předseda Board of Trustees, Rotary Foundation)

i pro diskuse, jichž se přítomní pilně účastnili. Hovořilo se hodně o problémech Rotary International, které jsou v poslední době aktuální, jako například celosvětový úbytek členské základny a jak se mu bránit. Ten se ovšem vůbec netýká Evropy - právě naopak: ve střední a východní Evropě vznikají desítky nových Rotary klubů, i v zemích západní Evropy rotariánů přibývá. Dalším tématem bylo získávání mladých lidí pro ideály a práci v Rotary, aktivity a podpora programů Nadace Rotary,

úloha guvernéra v jeho distriktu apod. Moderátory byli při těchto workshopech zkušení rotariáni z mnoha zemí, nadšení prací pro toto společenství.

Vyvrcholením Institutu byl i inspirující příspěvek úřadujícího prezidenta RI Franka J. Devlyna z Mexika, který pak na závěr Institutu odpovídal na libovolné dotazy přítomných.

Nedílnou součástí tohoto velkého mezinárodního setkání byly i společenské a kulturní akce, na nichž bylo nožné prohlubovat přátelské kontakty s guvernéry ostatních distriktů i s jejich manželkami. Pro ně byla částečně povinná i prezence jak na plenárních zasedáních, tak i na specifických diskusních setkáních.

Mimoto byl pro dámy připraven i zvláštní kulturní program.

Obdobné kongresy a mezinárodní setkání nejsou vždy jen přínosem, často jde o opakování starých, již známých zkušeností. Za sebe však musím zodpovědně prohlásit, že čas strávený letos v Luzernu nebyl rozhodně časem promarněným. Program všech důležitých akcí v rámci Institutu byl pečlivě připraven, za což patří díky hlavně švýcarským hostitelům. Myšlenky a cíle Rotary jsou ve Švýcarsku velmi populární a klubové pokrytí v zemi patří k nejvyšším na světě. Chtěl bych proto našim švýcarským přátelům a hostitelům vyslovit i touto cestou svůj dík.

Stanislav Novák, DGE pro 2001/02,
RC Hradec Králové

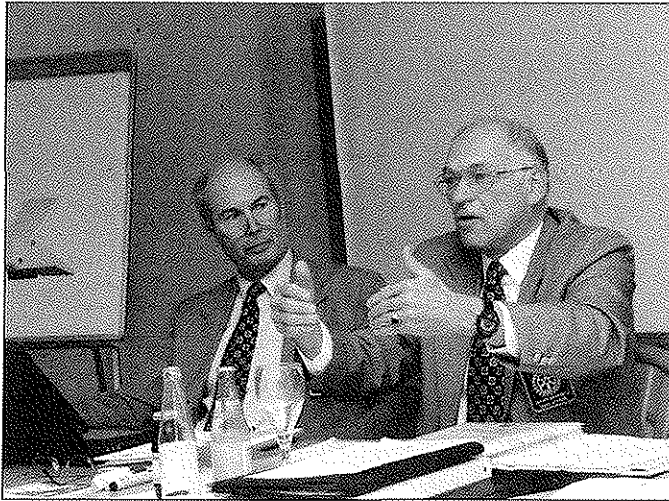

Předsednictvo plenárního zasedání Institutu

Přípravná porada delegátů všech distriktů pro zasedání (legislativní rady RI v Chicagu v dubnu 2001)

zasedala guvernerská rada

Diskusi řídili současní guverneri - Erber (1910) a Nussbaumer (1920)

Funkci sekretáře společného zasedání vykonával Thomas Warzenböck, PDG 1920

Zajímavých diskusí se zúčastnili PDG obou rakouských distriktů 1910 i 1920

ZASEDALA GUVERNERSKÁ RADA

Upřesněme hned na začátku, o jakou „guvernerskou radu“ vlastně jde: u našich rakouských přátel, kteří byli našimi rotariánskými „otci“ nejen při zakládání všech našich Rotary klubů, ale i při vytváření našeho samostatného distriktu, funguje již po mnoho let jakási „rada moudrých“. Jejimi členy jsou všichni současní i bývalí guverneri obou rakouských Rotary distriktů - 1910 i 1920. Scházejí se vždy jednou za rok, na konci října, aby nejen posoudili, jak se jejich distrikty v uplynulém rotariánském roce rozvíjely a jak jejich kluby přispívaly k uplatňování rotariánských ideálů, ale aby si vyměnili řadu důležitých poznatků a zkušeností, kterých nabylí při výkonu dalších rotariánských funkcí, jimiž jsou i po skončení svého „guvernerského roku“ pověřováni, například v různých distriktových komisích, v komitétách RI, v tzv. „Task Forces“ apod.

Považoval jsem si proto za čest, že mne ve dvou předchozích letech přizvali mí předchůdci ve funkci guvernera, tehdy ještě distriktu 1920, na své výroční zasedání, jež se konala na Semmeringu (1998) a v Badgasteinu (1999). A tak i letos se nám - mně jako PDG a Ivanovi Belanovi jako úřadujícímu DG - dostalo milého pozvání na zasedání rakouského „Governoratu“, které se konalo o víkendu 27. až 29. října ve štyrském městečku Bad Gleichenberg, ležícím asi 70 km na jihovýchod od Grazu.

Je opravdovým potěšením a ctí být přítomen jednání asi 30 pravých, zkušených a opravdu moudrých rotariánů ze všech koutů půvabného Rakouska, kteří všichni prošli mnoha velmi náročnými rotariánskými funkcemi a kteří všichni dávají i nadále své schopnosti, zkušenosti a vědomosti ve prospěch druhých - přesně dle zásady „Service above self“.

O to víc mě potěšilo, že má souhrnná zpráva o aktivitách a výsledcích našeho mladičkého distriktu 2240 za první rok jeho existence i o jeho výhledech do budoucna, přednesená současně jménem DG Ivana Belana, byla přijata s takovou pozorností a že naše výsledky, jichž se nám podařilo během prvního roku dosáhnout, byly tak pozitivně oceněny všemi přítomnými, zejména našimi bývalými guverneri v distriktu 1920. (Připomeňme si alespoň v časové posloupnosti jejich jména od roku 1989/90: po bohužel již zesnulém Viktoru Strabergerovi to byli Wolfgang Baschata, Helmut Marsoner, Helmut Rainer, Kurt Wild, Peter Krön, Willibald Egger, Rudolf Buchmeiser, Franz-Xaver Otto a Thomas Watzzenböck). Všichni také byli na zasedání Rady přítomni - a využili jsme této mimořádné příležitosti k tomu, abychom se společně s nimi vyfotografovali (na fotografii bohužel chybí Helmut Marsoner, který musel pro další naléhavé činnosti opustit společné zasedání dříve).

Zejména jsem si vážil slov ocenění z úst PDG Petera Kröna, který byl letos na jaře zvolen pro roky 2001/2003 do funkce RI Director za naši zónu 14. Budeme mít proto v ústředním řídicím orgánu Rotary International (Board of Directors) vynikajícího zástupce i nás - českých a slovenských rotariánů.

Z celodenní pracovní diskuse i z večerních setkání jsme si oba odnesli mnoho cenných podnětů pro naši další práci, související s řízením našeho distriktu a všech Rotary klubů, které do něho patří. Současně jsme se rozhodli, že v blízké době ustavíme již vlastní Guvernerskou radu našeho distriktu 2240 - dle zásady „tres faciunt collegium“: jejími členy budou již v tomto roce DG, PDG a DGE, v dalších letech pak postupně všichni další PDG a DGE a současně vždy i asistenti guvernera, kteří budou v daném roce touto funkcí pověřeni. Bude naší snahou, aby i u nás působil tento orgán jako „rada moudrých“, která bude nejvyšším poradním orgánem úřadujícího guvernera i výkonným výborem Poradního sboru DG.

*Dobroslav Zeman, PDG,
RC Plzeň*

OCENĚNÍ NAŠÍ POMOCI NADACI ROTARY

Podpora člů Nadace Rotary, označované jako „vlajková loď“ celosvětového rotariánského společenství, je jedním z ústředních poslání rotariádně na celém světě. Proto se také čeští a slovenští rotariáni rozhodli zvýšit v prvním roce existence samostatného distriktu 2240 svůj celoroční příspěvek do fondů Nadace Rotary na 10 US \$ za každého člena.

O tom, že toto zvýšení oproti původním předpokladům bylo vysoce oceněno i nejvyššími představiteli Rotary International i Rotary Foundation, nejlépe hovoří dopis, který otiskujeme v plném znění a který byl adresován Dobroslavu Zemanovi, jenž vykonával funkci guvernéra distriktu v roce 1999/2000.

ROTARY INTERNATIONAL

THE ROTARY FOUNDATION

One Rotary Center
1560 Sherman Avenue
Evanston, IL 60201-3698 USA

October 2000

Dobroslav Zeman
Past District Governor, RI District 2240
Zbrojnická 1
Plzeň, 301 12
Czech Republic

Dear Past District Governor Zeman:

Congratulations! You and all the Rotarians in your district worked hard this past Rotary year to exceed your district's Annual Programs Fund Goal of US\$8,300.00 by raising a total of US\$10,890.00.

Because your district chose to *Be A Friend* to the world, you are helping The Rotary Foundation deliver its greatest product – HOPE. Hope for a world filled with new ideas. Hope for a world where disease is defeated; a world where we find mutual respect among people of all races and faiths; a world where there is dignity and peace of mind. Hope for a world where conflicts are settled with words and humanitarian actions, a world where peace flourishes.

When we *Act with Consistency, Credibility and Continuity* and get involved in service to our communities, our nations and to our international community, we work together to build a better future for humanity. As long as we Rotarians continue our vital service and commitment to making our world a better place, we create a lasting legacy – a legacy of service, of tolerance, and most of all, of hope.

As a result of our worldwide fund-raising efforts in the 1999-2000 Rotary year, we raised a total of US\$61,623,674 in significant HOPE for The Rotary Foundation to continue its good work. Please extend our gratitude to all of the Rotarians in your district for a job well done. Many people will benefit from their generosity.

Thank you.

Yours in Rotary,

Your friend,

Carlo Ravizza
President, RI, 1999-2000

Bill Huntley
Chairman, Rotary Foundation Trustees, 1999-2000

cc: District Governor-elect, 2000-01, R.I., District 2240
District Rotary Foundation Chairman, 1999-00, R.I., District 2240
Annual Giving Subcommittee Chairman, 1999-00, R.I., District 2240

Phone: 847-366-3060 FAX: 847-328-8554

HODNĚ PŘES MILIÓŇ Z HRADCE KRÁLOVÉ

Benefiční koncert, který se uskutečnil 11. října 2000 v Městské hudební síni pod názvem „Tmavomodrý večer“, byl pro královéhradecké rotariány a jejich přátele velkým svátkem. Za účasti mnoha vzácných hostů koncertovali na něm pan prof. Václav Snítal na housle, Jiří Houdek sen. a Jiří Houdek jun. na trubky a Vlastimil Bičík na varhany. Na koncertě bylo pozoruhodné nejen umění účinkujících umělců, ale i to, že je věnovali dobročinnému účelu. Byla tak podpořena okresní organizace nevidomých a slabozrakých.

Ještě o přestávce koncertu předali zástupci Rotary klubu představitelce této organizace šek na 200 tis. Kč. Tato částka pochází z darů sponzorů koncertu, ze vstupného a z příspěvku klubového nadačního fondu. Protože se všichni účinkující vzdali svých honorářů a ani pořádající agentura nepředložila žádné účty, mohl být tento dar tak velký.

Kromě šeku pro hradecké nevidomé a slabozraké předali zástupci Rotary klubu Hradec Králové další šeky dvěma místním humanitárním organizacím: jeden z nich, znejší na 475 tis. Kč, byl určen TYFLOSERVISu. Z této částky budou zakoupeny pomůcky na výcvik slepců a slabozrakých včetně tiskárny Braillova písma.

Druhý šek na 587 tis. Kč byl určen pro sdružení ŽIVOT 90. Tyto prostředky jsou určeny na zakoupení 30 souprav přístrojů pro projekt AREIÓŇ. Jejich pomocí se umožní kontakt osaměle žijících starých, nemocných a jinak handicapovaných spoluobčanů s dispečerkou tohoto sdružení, která je pak v případě potřeby schopna zařídit téměř okamžitou pomoc.

Na tyto dvě částky se složily celkem tři Rotary kluby: společně s RC v Hradci Králové dva kluby v kalifornských městech Berkeley a Vacaville. Prostředky jimi soustředěné nejprve zdvojnásobil Rotary distrikt č. 5160 (severní část Kalifornie) a formou Matching Grantu také světové ústředí Nadace Rotary.

Obětavé úsilí členů klubu stejně tak jako umění účinkujících bylo korunováno nejen úspěchem, ale především vědomím všech zúčastněných posluchačů

a diváků, že mohli pomoci hodnotné myšlenky a prospěšné věci.

Na své bezprostředně následující pravidelné schůzi se členové královéhradeckého klubu rozhodli, že koncert zopakují v následujícím roce, a to za účasti našich tuzemských i zahraničních přátel. Uskutečnil se v předvečer slavnostního shromáždění k 75. výročí založení Rotary klubů v Hradci Králové a Pardubicích, k němuž došlo podle dochovaných pramenů ve stejný den v roce 1926. Po zkušenostech s přípravou, průběhem a výsledkem koncertu se také členové obou klubů dohodli, že společná příprava obou těchto událostí začne hned 2. ledna 2001.

*Ing. Augustin Čermák,
RC Hradec Králové*

První rok aktivit RC Trutnov

V září tohoto roku uplynul jeden rok od slavnostního předání Charty RI našemu klubu. Rok neznamená mnoho, ale pro naše členy byl významný. Nejdříve byl dořešen stav naší členské základny. Po počáteční euforii zůstalo v klubu 21 aktivních členů, pro které práce v klubu představuje ztotožnění s cíli Rotary a kteří neúnavně přicházejí se stále novými záměry.

Pro tento rotariánský rok byl zvolen do funkce prezidenta klubu Richard Houdek, který nahradil odstoupivšího Rostislava Čevelu. Klub se velmi aktivně zapojil do mezinárodního dění: navázal kontakty s německými kluby, přivítali jsme přátele ze Švédska, Litvy a naopak

my jsme měli možnost poznat prostředí Rotary klubů v Nancy, v Tenerife či v marockém Agadiru.

Pokračujeme v osvědčené činnosti a pořádáme benefiční koncerty, jejichž výtěžek je věnován oční léčebně. Při našich společných posezeních je zajišťován kulturní, hudební či odborný krátký program, kde se navzájem informujeme o dění v našem městě, regionu a v dalších oblastech.

Pro letní měsíce jsme jak pro své členy, tak i pro veřejnost zajistili možnost sportovního klání při hře pétanque. Díky iniciativě našeho člena Petra Sogela bylo u hotelu Bohemia vybudováno hřiště pro tuto hru, a tak se naše společné večery dělí na posezení u stylových dřevěných stolů a na hloučky diskutujících nad měřením vzdáleností koulí od „prasátka“. Nemáme sice přeborníky, ale jsme připraveni přivítat na našem hřišti přátele z jiných klubů, sehrát s nimi

boj se stříbrnými koulemi a ukázat, že vyhrát není jednoduchou záležitostí.

Pro podzimní období byly naplánovány některé společné exkurze do Rokytnice v Orlických horách atd., kde všude dochází k utužení přátelství a k budování vzájemných vztahů na vysoké etické úrovni. V dnešním, převážně ekonomicky orientovaném světě představuje naplnění rotariánských idejí úspěšný přínos pro život kolem nás.

*Eugen Král,
RC Trutnov*

VZTAHY ROTARY K VEŘEJNOSTI

O tom, jak je důležité věnovat ve všech našich Rotary klubech pozornost vztahům k veřejnosti, hovoří dopis, který našemu distriktu zaslal náš dobrý známý - bývalý guvernér distriktu 1920 Willibald Egger, jenž nyní vykonává funkci koordinátora pracovního týmu pro Public Relations v rámci zóny 14.

Ve svém dopisu uvádí:

Rotariánský svět se svými 1,880,550 členy je rozčleněn do 34 zón, které ovšem nejsou žádnými správními jednotkami. I nadále je všech 29,626 Rotary klubů ve 162 zemích řízeno guvernéry celkem 530 distriktů. Zóna je množinou klubů geografické, kulturní a jazykové příbuznosti, která má právo každé čtyři roky jmenovat do ústředního představenstva svého představitele ve funkci ředitele RI na funkční období dvou let.

Naše zóna jmenovala do této funkce v minulém roce Petera Kröna, PDG, člena RC Salzburg, který také byl na Světovém kongresu RI v Buenos Aires v červnu 2000 zvolen ředitelem RI na dobu 2001-2003. Úkolem ředitele RI ovšem není, aby řídil zónu, která jej jmenovala, ale aby zastupoval názory a mínění ze svého okolí v ústředním představenstvu RI, které tvoří 17 ředitelů RI společně s úřadujícím prezidentem RI a prezidentem zvoleným pro období příští (President-Elect).

Se svými 46,983 rotariány je právě naše zóna nejsilnější zónou na celém světě. V současnosti zaznamenává také největší růst členské základny na rozdíl od oblastí, kde se hovoří o jejím poklesu.

Do zóny 14 patří kluby :

v Německu	- distrikty 1800 - 1900, 1930 - 1950	se 36 378 členy,
v Rakousku	- distrikty 1910, 1920 a částečně 1840	se 4 798 členy,
v Izraeli	- distrikt 2490	s 1 527 členy,
v České a Slovenské republice	- distrikt 2240	s 1 073 členy,
v Rumunsku a Moldávii	- distrikt 2241	s 976 členy,
v Maďarsku	- jako součásti distriktu 1910	se 798 členy,
v Slovinsku	- jako součásti distriktu 1910	se 445 členy,
v Chorvatsku	- jako součásti distriktu 1910	se 357 členy,
v Bosně-Hercegovině	- jako součásti distriktu 1910	se 2 kluby,
ve FYROM (dříve Jugoslávská republika Makedonie)	- jako součásti distriktu 2480	se 2 kluby,
na Ukrajině	- jako součásti distriktu 2230	se 30 kluby,
v Bělorusku	- jako součásti distriktu 2230	se 2 kluby.

Ve většině těchto klubů se hovoří nebo se lze porozumět německy.

Prezident RI Frank J. Devlyn ustavil celkem 20 pracovních týmů (Task Forces), aby se jeho heslo CREATE AWARENESS - TAKE ACTION mohlo v celosvětovém měřítku proměňovat v činy.

V naší zóně výrazně podporuje vztahy k veřejnosti také PDG Rudolf Hilker, který je vydavatelem německého oficiálního časopisu DER ROTARIER.

Ve společnosti, která chce být průběžně informována pomocí moderních médií co nejlépe, je proto práce s veřejností mimořádně důležitá, aby se pozitivní image Rotary stále upevňovala.

CO JE ROTARY ? CO DĚLÁ ROTARY ?

Na tyto dvě otázky by měli všichni rotariáni umět interesované veřejnosti kompetentně odpovědět. Noví členové jsou přijímáni do klubů pouze na základě přivítání aktivními rotariány. Proto nechceme k rozšiřování členské základny organizovat jakoukoliv propagační kampaň jako na tržní výrobek, ani šířit žádnou propagandu jako pro nějakou ideologii. Chceme však poskytovat informace o našich činnostech a o našich výsledcích.

Výzva, která je obsažená ve Zkoušce čtyřmi otázkami - jednat v celém životě pravdivě a čestně, dodržovat vysoké požadavky na prezenci dané stanovami a rozvíjet vynikající aktivity v oblasti služeb a pomoci - to vše nám dává široké pole, z něhož můžeme čerpat pozitivní zprávy o Rotary.

Prezident RI současně vyzývá všechny distrikty, aby si stanovily alespoň tři významné akce, jimiž by informovaly veřejnost o tom, co Rotary je a co Rotary dělá. V případě potřeby propagačních materiálů různého typu je možné se kdykoliv obrátit jak na ústředí RI v Evanstonu, tak i na oblastní centrálu RI v Zürichu, případně si prohlédnout webové stránky na adrese: www.rotary.org.

Přeložil a upravil:
Dobroslav Zeman, PDG,
RC Plzeň

RC VRCHLABÍ DĚTEM UPRCHLÍKŮ

Děti z uprchlických táborů prožily týden v letním táboře v Krkonoších

RC Vrchlábí společně s partnerským RC Overpelt-Noord-Limburg z Belgie poskytl občanskému sdružení Pecka finanční prostředky na úhradu veškerých nákladů, spojených s týdenním pobytem dětí uprchlíků v krkonošské přírodě.

Dvacet šest dětí ve věku 8 - 15 let z Čečenska, Kazachstánu, Arménie,

Afghánistánu, Běloruska, Angoly a Konžské republiky mělo možnost alespoň na týden opustit prostředí utečeneckých táborů v naší republice a strávit tuto dobu tak, jak to bývá obvyklé u našich dětí - v letních táborech.

Do programu byly zařazeny různé soutěže a táborové hry, ve kterých si děti mohly vyzkoušet svoji rychlost, odvahu i sílu, jindy zase třeba svou paměť, um a dovednost. Hlavním mottem tábora bylo heslo „Rozdílný

jazyk není překážkou“. O děti se po celou dobu starali dobrovolníci - za občanské sdružení Pecka farář Církve československé husitské, čtyři vysokoškolsí studenti a jedna středoškolačka (dcera člena RC Vrchlábí).

Josef Zelený,
RC Vrchlábí

75 LET ROTARY KLUBU PRAHA

Po vzniku demokratického Československa byly v naší zemi vytvořeny příznivé podmínky pro vznik společenských organizací s mezinárodními kontakty. Prezident T. G. Masaryk tehdy dal podnět ke vzniku Rotary klubů, s jejichž činností se seznámil během svého pobytu v USA. V roce 1924 se skupina významných pražských osobností dohodla na založení prvního československého Rotary klubu.

Ustavující porada se konala na pražském Hradě za účasti amerického vyslance Teeleho a Jana Masaryka. Rotary klub Praha byl mezinárodním ústředím registrován pod číslem 2143 a 1. listopadu 1925 slavnostně převzal zakládající Chartu. Jeho členy se stali významní pražští občané, mimo jiné na příklad architekt Bohumil Hübschman, bratři Miloš a Václav Havlové, univerzitní profesor dr. Tille či továrník Jindřich Waldes. Jan Masaryk byl zvolen čestným členem.

Prvním prezidentem klubu se stal diplomat dr. Antonín Sum. Jeho syn,

Pamětní diplom

Pamětní diplom prezidenta RI předal úřadujícímu prezidentovi RC Praha guvernér distriktu Ivan Belan

kteřý byl po roce 1945 osobním tajemníkem Jana Masaryka, se jako čestný host zúčastnil oslav 70. výročí založení klubu v roce 1995. Založení Rotary klubu Praha dalo pak impuls k zakládání Rotary klubů v dalších českých a slovenských městech.

V roce 1938 existovalo v Československu 47 klubů, po Velké Británii a Francii nejvíce v Evropě.

Německá okupace znamenala okamžitý zákaz činnosti českých Rotary klubů. Na základě výzvy policejního ředitelství se Rotary klub Praha v srpnu 1939 usnesl na svém rozpuštění s tím, že své jmění převedl ve prospěch charitativních organizací. V době okupace byla řada členů klubu vězněna, někteří byli popraveni, jiní zahynuli na následky útrap.

Po skončení druhé světové války v roce 1945 byla činnost pražského Rotary klubu obnovena, bohužel pouze na krátkou dobu necelých tří let. Po komunistickém převzetí moci v roce 1948 bylo hnutí Rotary označeno za „nástroj imperialistických mocností, sdružující kapitalisty a jejich přísluhoače“ a jako

takové zakázáno. Pražský Rotary klub zanikl v červnu 1948 „pro nezáměr členstva“. I pozdější nevinná přátelská setkání bývalých rotariánů byla sledována státní bezpečností.

Ihned po sametové revoluci koncem roku 1989 došlo k prvním kontaktům, vedoucím k obnově pražského Rotary klubu, i když vzhledem ke čtyřicetileté-

mu přerušení činnosti to znamenalo začít budovat klub zcela od počátku. Za aktivní pomoci rakouských rotariánů se tak již počátkem roku 1990 mohla sejt zakládající schůze obnoveného Rotary klubu Praha, která zvolila svým prezidentem ing. Jiřího Vrba. V květnu 1991 pak klub převzal novou Chartu RI z rukou prezidenta Rotary International Paulo Costy za rekordní účasti více než tisíce rotariánů z celého světa.

Rotary klub Praha si je vědom své tradice nejstaršího klubu v obnoveném distriktu. Snaží se naplňovat rotariánské myšlenky jak v každodenní práci, tak i pořádáním akcí, které přispívají k informovanosti veřejnosti o hnutí Rotary a o jeho činnosti.

*Milan Roch,
RC Praha*

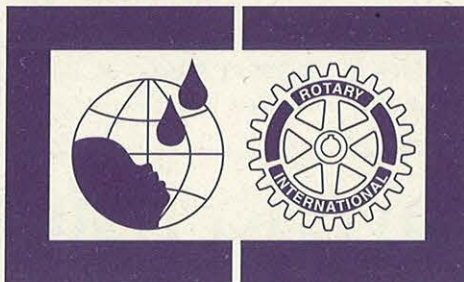
PolioPlus a Rotary

Počet případů dětské obrny sa vo svete znížil za posledných 12 rokov z približne 350.000 v roku 1988 na približne 7.000 v roku 1999 a iba na 1.149 doteraz za rok 2000. Doteraz sú to iba bitky, ktoré sme vyhrali, vojna s detskou obrnou sa ešte neskončila. Je najmenej dvadsať krajín v Afrike a v Azii, kde stále pokračuje cirkulácia vírusu a odkiaľ stále hrozí zanesenie infekcie do iných krajín. Na začiatku tohto roku malo ešte 30 krajín detskú obrnu a ku koncu roku 2000 sa predpokladá, že polio sa bude vyskytovať ešte v najmenej 20 krajinách. Ide najmä o krajinu, kde prebieha vojna, kde sú nepokoje a terén je pre očkovacie akcie, pátranie po podozrivých prípadoch a ich potvrdzovanie, ťažko dostupný.

Táto epidemiologická situácia vo svete bola hlavným dôvodom celosvetového zhromaždenia, ktoré nedávno zvolala Svetová zdravotnícka organizácia a na ktorom sa zúčastnili verejní a súkromní partneri SZO z celého sveta. Generálny tajomník Organizácie spojených národov Kofi Anan na zhromaždení prehlásil, že snaha dosiahnuť aj to posledné dieťa a chrániť ho pred detskou obrnou je závod s časom. Ak sa nám to nepodarí teraz, vírus detskej obrny je schopný znovu sa rozšíriť i do krajín, kde sa dávno nevyskytuje.

Svetová zdravotnícka organizácia vypracovala podrobný päťročný plán, eradikovať chorobu do roku 2005, cieľ ktorý si vytýčila v roku 1988. Tento plán hovorí o intenzifikácii imunizačných

PolioPlus

kampaní, najmä o potrebe úspechu tzv. Národných imunizačných dní v krajinách, kde prebieha vojenský konflikt. V týchto dňoch prebiehajú Národné očkovacie kampane koordinované v 17 krajinách západnej a strednej Afriky. Podobne budú koordinované očkovacie akcie prebiehať v centrálnej Afrike. Cieľom týchto Národných očkovacích kampaní je zaočkovať každé jedno zo 70 miliónov detí vo veku do 5 rokov a to v priebehu jedného týždňa. Plán hovorí aj o intenzifikovaní vyhľadávania detskej obrny napodobujúcich ochorení, pri ktorých je vždy potrebné bezpečne zistiť, či ide alebo nie o detskú obrnu.

Úsilie eradikovať vírus, spoločne s certifikáciou toho, že svet je zbavený hrozby detskej obrny, je vedené Svetovou zdravotníckou organizáciou a zahrňuje viaceré agencie Organizácie spojených národov, Ústredie pre kontrolu nemocí v USA a organizácie, ktoré finančne prispievajú na kampaň ako Rotary International a rôzne bohaté finančné či obchodné korporácie.

Medzi najvýznamnejšími podporovateľmi programu eradikácie detskej obrny v celom svete je Rotary International, ktorá venovala zo svojich fondov dote-

raz viac ako 378 miliónov dolárov na celosvetovú kampaň. Rotary prislúbila doplniť tieto fondy do 500 miliónov dolárov do konca roku 2005 pre úspech eradikácie detskej obrny. Rotary International navyše pomáha osobnou účasťou jednotlivých rotariánov ako aj niektorých celých klubov najmä v postihnutých krajinách. SZO a UNICEF majú k dispozícii zhruba jednu miliardu dolárov, ale potrebujú ešte ďalších 450 miliónov dolárov, aby sa eradikácia úspešne ukončila v roku 2005.

Pre Thaddeusa Farrowa, 10-ročného adoptovaného syna herečky Mia Farrow, ktorý ochorel na detskú obrnu v sirotinici, kampaň eradikácie detskej obrny prichádza už pozde. Obaja sa však rozhodli zapojiť do úsilia, aby neochoreli ďalšie deti. Na zhromaždení Thaddeus Farrow spoločne s generálnym sekretárom ONU Kofi Ananom spustili špeciálne hodiny, ktoré budú odpočítavať čas a počet prípadov detskej obrny. Predpokladá sa, že v roku 2005 ukážu nulu.

Pre nás rotariánov je mimoriadnou čťou, že sme členmi organizácie, ktorá sa tak významne podieľa na eradikácii poliomyelitídy v celom svete.

*Viktor Prikazský,
RC Poprad*

SPOLUPRACUJEME S NĚMECKÝMI SOUSEDY

V letošním roce bylo na české sekci distriktového Výboru pro mezinárodní spolupráci dvou zemí našeho distriktu a Německa, aby uspořádala jeho výroční zasedání. Na přání účastníků se setkání konalo ve dnech 22. až 24. září mimo větší město, v méně nákladném prostředí: volba pořadatelů padla na penzion LENORA ve stejnojmenné obci na Šumavě, snadno přístupné i z německé strany. Naši hosté si pochutnali na české kuchyni jak v přílehlé restauraci v Lenoře, tak i ve venkovské restauraci v obci Dobrá.

Na pracovní setkání bezprostředně navazovala prohlídka kláštera ve Vyšším Brodě a hradu Rožmberk. Vyvrcholením byla v neděli dopoledne návštěva Českého Krumlova - města i zámku s jeho unikátním barokním divadlem za doprovodu členů RC Český Krumlov.

Pracovního jednání se zúčastnilo celkem 21 osob převážně z Německa - členů tohoto výboru, včetně dvou pozvaných hostů z distriktů, bezprostředně sousedících s Českou republikou: Uwe

Richardsena, PDG z distr.1840 a Dietera Engelhardta, PDG z distriktu 1880. Oba jsou bezprostředně zainteresováni do úzké spolupráce našich sousedících zemí.

Předmětem jednání byly především možnosti vzájemných partnerských vztahů mezi kluby zúčastněných zemí. Německé kluby mají o spolupráci upřímný zájem a bylo předloženo několik konkrétních nabídek. Řada českých klubů má již partnerské vztahy s kluby v Německu navázány, ovšem mnohé z těch, jež byly založeny již dříve, navázaly své partnerské vztahy s kluby v řadě dalších evropských i zámořských zemí. Není proto již reálné usilovat o navázání dalších partnerských vztahů, neboť by to přesahovalo faktické možnosti klubů. Z diskuse vyplynulo, že je vhodnější vytvořit přátelský kontakt neformálním způsobem (na základě pozvání, u příležitosti návštěvy apod.) a teprve pak, po zralé úvaze, dospět k formální dohodě o spolupráci.

Její dominantou by měla být výměna, případně jednostranné vysílání mladých lidí k poznávacím krátkodobým pobytům v Německu. Je ovšem možná i recipocita, pokud o ni bude na obou stranách zájem. Za nevhodnější dobu jsou považovány letní měsíce červenec a srpen. Do výměny by se měly zapojit i ROTARACT a INTERACT kluby, což by mohlo sloužit jako další impuls pro jejich zakládání u nás.

Již v příštím kalendářním roce 2001 lze uskutečnit několik návštěv v Německu. Konaly by se formou obdobnou výměně studijních skupin (GSE), aniž by ovšem byly financovány Nadací Rotary, která stejně hradí pouze cestovní náklady. Název takovéto výměny by byl ještě dohodnut dodatečně. Umožnila by se tak účast i rodinným příslušníkům rotariánů. Takováto výměna by byla finančně daleko přístupnější, než návštěvy zámořských distriktů, přičemž její přínos by byl zcela obdobný programu GSE.

Během tohoto pracovního setkání komise pro mezinárodní spolupráci s Německem vznikla opět velmi příznivá atmosféra vzájemných vztahů, která zaručuje efektivní jednání i bez často složité rotariánské administrativy. Příští setkání této komise se uskuteční v září 2001 v Německu.

*Herbert Jarošek,
předseda české sekce Výboru,
RC Plzeň*

DO NOVÉHO TISÍCILETÍ

Rotary klub Řím se rozhodl při příležitosti přelomu tisíciletí, křesťanského jubilejního roku a na oslavu 75. výročí svého založení vydat knihu, která by formou citátů slavných osobností z celého světa vyzvedla nejlepší hodnoty všeho lidstva. V této souvislosti vydali římský rotariáni manifest, v němž se říká:

„Začíná nové století, první století třetího tisíciletí křesťanské éry. Uplynulo již mnoho staletí a mnoho tisíciletí od doby, kdy se člověk projevil existencí svého života, silou svého rozumu i svým svědomím. Rostl ve své vyjadřovací schopnosti, mluvil, ryl do kamene, psal a zanechal mnohá poselství pro příští generaci. Odevšad, z kolébek všech náboženství, z prázdnoty nenaplněného lidského rozumu, ze všech ras a kultur, ale i ze zákonů, jimiž se státy snažily regulovat soužití lidí, byla vždy slyšet hluboká a trvalá touha člověka po dobru. Těsal ji do kamenných desek, ryl do zlatých plechů i do hlíny, psal ji na pergameny i do knih, tiskl ji do ústav států, šeptal ji v myšlenkách vědců, umělců, filozofů, světců i pokorných bratří. Slova, pronášená a psaná v touze po dobru a spravedlnosti, jsou věčná. Některá z nich, která si pamatujeme, která se nám zdají být nejkrásnější, která dokazují, že lidé si vždy přáli, snili a toužili po bratrství a lásce, chceme shromáždit ze všech koutů světa a zanechat je našim dětem a neznámým následovníkům jako malý symbol dědictví, které člověk navzdory válkám a tragédiím chtěl zanechat jako svůj odkaz budoucím generacím.“

S tímto manifestem se Rotary klub Řím obrátil na Rotary kluby v hlavních městech všech světadílů a požádal je, aby vybraly citáty několika významných osobností své země, které by naplňovaly jeho ideu. Rotary klub Praha vybral a poslal do Říma citáty J. A. Komenského, T. G. Masaryka a Václava Havla, které uvádíme níže a které byly vytištěny v knize, důstojně naplňující myšlenky, vyjádřené v manifestu.

Jan Amos Komenský (Křať utmárající matky Jednoty bratrské, vyd. 1650):

Všechněm pak spolu jednotám křesťanským odkazují roztoužení se po jednomyslnosti a smíření

se a spojení v víře a lásce k jednotě ducha.

Tomáš Garrigue Masaryk (článek v časopise Národní osvobození, 1932):

Věřím a doufám, že vzdělání národové brzy pochopí, že je bláhové, žijí-li ve sporech, a že musí spolupracovat. Světová spolupráce je věc velmi drahá mému srdci.

Václav Havel (interview s francouzským žurnalistou Antoinem Spírou, 1983):

Kritizují-li svou vládu, pak nikoli proto, že je komunistická, ale proto, že je špatná. Nejsem na straně žádného establishmentu a nejsem profesionální bojovník proti jinému establishmentu. Jsem prostě na straně pravdy proti lži, na straně smyslu proti nesmyslu, na straně spravedlnosti proti nespravedlnosti.

*Milan Roch
RC Praha*

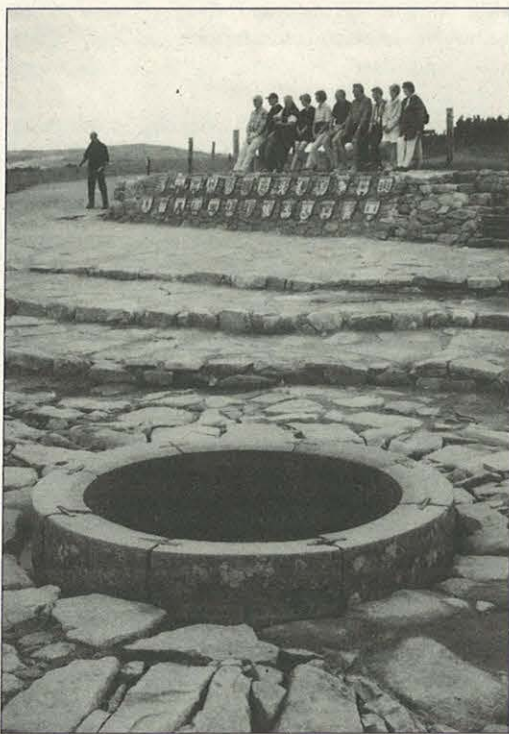
ICM ALBIS 2000 SE VYDAŘIL

Rotary klub Vrchlábí uspořádal ve dnech 11. - 12. srpna 2000 první ročník projektu, který by se mohl stát v následujících letech pravidelnou příležitostí pro společná setkání zástupců Rotary klubů, které sídlí v městech, ležících na jednom z evropských veletoků - na Labi. Právě Labe tvoří pomyslnou osu přírodního a kulturního dědictví celoevropského významu.

Vrchlabští rotariáni přišli tedy s myšlenkou uspořádat mezinárodní Inter-City Meeting s klasickým označením ALBIS (latinsky Labe) již v předchozím roce a letos oslovili s konkrétním programem 1. ročníku 5 českých a 21 německých Rotary klubů. Místem prvního mezinárodního setkání polabských Rotary klubů - ALBIS 2000 - se stalo město Vrchlábí, které je symbolicky nazýváno „Bránou do Krkonoš“, tedy do pohoří, ve kterém bezmála 1100 km dlouhý tok Labe pramení.

Ve Vrchlábí se vedle zástupců domácího RC sešli zástupci z RC Jičín, RC Pirna, RC Dessau, RC Meißen a partnerského RC Overpelt-Noord Limburg z Belgie. Téměř tři desítky rotariánů a členů jejich rodin strávilo v Krkonoších dva příjemné a programově rušné dny. Vysloveně „labskou problematikou“ se zabývali během exkurze

po území Krkonošského národního parku až k symbolickému prameni Labe ve výšce 1.387 m nad mořem, navštívili ekologické muzeum Správy Krkonošského

Účastníci ICM ALBIS 2000 u pramenů Labe (1387 m n.m.)
(foto: Jan Ritter, RC Jičín)

národního parku i další místní pozoruhodnosti. Mimoto měli všichni přítomní rotariáni příležitost prožít, prožít a vpravdě ochutnat 3. ročník Krkonošských pivních slavností, plný tradičních kulturních i kulinařských akcí s koloritem tohoto horského regionu.

Ochrannou ruku nad ALBIS 2000 držel symbolicky i sám pán nejvyšších českých hor - Krakonoš, kterému rotariáni mohli osobně na vrchlabském náměstí při ochutnávce chmelových specialit poděkovat za zdařilé počasí a přátelskou rotariánskou atmosféru, která celou akci provázela.

Podle reakcí našich nových zahraničních rotariánských přátel lze očekávat, že se štafetový kolík těchto polabských setkání v roce 2001 objeví v některém z výše uvedených německých měst.

Vrchlabský ICM ALBIS 2000 se tak zařadil mezi zdařilé Inter-City Meetingy, podporující ideje přátelství a aktivity rotariánského hnutí.

Jan Štursa, Josef Zelený,
RC Vrchlábí

Belgium by Bike 2000

Ve dnech 17. - 25. 8. 2000 jsem se zúčastnila pobytového zájezdu v Belgii s názvem „Belgium by Bike“ společně s dalšími 15 studenty z deseti zemí. Cílem tohoto pobytu bylo především seznámit se s belgickou kulturou a životním stylem, poznat historii a tradice země - a to vše na kolech.

Všechny společné cesty jsme podnikali pouze na kolech. Ne všichni však byli s jízdou na kole seznámeni. Našli se i tací, kteří na něm seděli poprvé a stalo se jim to jejich největším zážitkem. Cesty byly úmorné a dlouhé, ale i přesto nebyla o zábavu nouze. Večer byl vždy zpříjemněn zajímavým programem. Ať už to bylo seznámení se s jinou zemí a seznámení ostatních s naší zemí a kulturou, nebo kino, diskotéky či večery na pokojích, kde jsme vedli zajímavé rozho-

Na Grand Place v Bruselu

vory. Ani jazyk nebyl problémem. Celé ty dny jsme střídali jeden hotel za druhým a musím říci, že nikomu z nás to nevadilo. Ostatní věci jsme měli každý u své hostitelské rodiny. Moje rodina byla opravdu skvělá, Belgičané jsou velmi pohostinní a milí. Po celou dobu pobytu se o mne starali jako o vlastní dceru.

Měla jsem možnost vidět například Waterloo, což je místo poslední bitvy Napoleona, či Grand Place - centrum Bruselu a místo největšího dění. Nesmím za-

pomenout ani na světoznámého maskota Manneken-Pis neboli čurajícího chlapečka. Ochutnala jsem desítky druhů belgických piv, sýry i čokoládu a zúčastnila se mítinků pořádaných rotariány.

Na závěr bych chtěla vyjádřit díky nejen organizátorům, ale i hostitelské rodině a klubům v Belgii, které o nás po celou tu dobu pečovaly. Musím říci, že kromě pár slov v různých jazycích, které jsme se naučili jeden od druhého, jsme se naučili respektovat jeden druhého a pomáhat si navzájem. A je jedno, jak daleko jsme od sebe vzdáleni. A to je podle mého názoru v dnešní době velice důležité.

Veronika Žižková
vyslání RC Plzeň

ROK, KTORÝ ZMENIL MÔJ ŽIVOT

Poznáte ten pocit, keď ste od malička o niečom snívali a váš sen sa jedného dňa stane skutočnosťou? Ale čo ak je to viac než to? Čo ak sa váš sen rozrastie do takej miery, že to navždy zmení váš život? Môj rok strávený v Spojených štátoch mi dal viac než som očakávala a stal sa niečím, čo ma bude inšpirovať do konca života.

Do malého rybárskeho mestečka Gold Beach na západnom pobreží štátu Oregon som pricestovala 18. augusta 1999. Krásna vždy zelená oregonská príroda, neopísateľne nádherný Tichý oceán a úprimné úsmevy tamojších obyvateľov ma vítali s otvorenou náručou. Iba po pár dňoch sa mi úsudok o vraj „vždy namyslených a ignorant-ských Američanoch“ ihneď popravil. Gold Beach je skrátka jedinečné miesto s jedinečnými ľuďmi - úprimnými, vždy ochotnými pomôcť a rozdávajúcimi lásku všade, kde môžu.

Nejde však poprieť, že prvé mesiace neboli ľahké. V šestnástich rokoch byt na opačnom konci sveta po prvý krát bez rodičov by zlomilo nejedného tvrďasa. Neustále som si kládla otázku: „Načo je toto všetko vlastne dobré? Ved' v angličtine sa môžem zdokonaľiť aj v jazykovej škole a pritom môžem byť s priateľmi a ľuďmi, ktorých poznám.“ Ale tie prvé ťažké mesiace ubehli ako voda a z môjho výmenného roka sa pomaly stávalo viac než len jazykový kurz.

V Gold Beach neboli žiadny problém nájsť si priateľov. Častokrát sa pri mne niekto zastavil bez toho, aby som ho nikdy predtým videla a zaujímal sa, odkiaľ som a podobné veci. Avšak najväčšmi som bola šokovaná, keď mi ešte len po prvom týždni zavolať neznámy chlapec. Jeho slová sa mi vynárajú z pamäte akoby to bolo včera. „Ahoj, tu je Jacob. Počul som, že si tá nová výmenná študentka a rozmýšľal som, či by si nechcela ísť so mnou a s mojimi kámoškami na pláž. Spravíme si táborák,“ vyhlásil, ako keby sme boli starí kamaráti. Od prekvapenia som bola schopná vydať zo seba iba stručné: „Yes, of course!“. Takže zo strachom z niečoho nového, ale z nadšenia, že sa konečne zoznámim s ľuďmi v mojom veku, som v ten večer netrpezlivo čakala, kedy ma prídu vyzdvihnúť.

Vytúžený vchodový zvonček zazvonil a mne sa roztriasli kolená. „Čo ak im nebudem rozumieť? A čo ak si budú myslieť, že som čudná?“ takéto a podobné myšlienky sa mi preháňali hlavou. Moje „pozitívne zmyšľanie“ však prerušila hostujúca mama slovami: „Chlapci sú tu!“

Pomaly som vstala z gauča a konečne sa teda zoznámila s Jacobom a jeho kamarátom, ktorý ma mali zaviezt' na pláž. Cestou tam moja nervozita postupne opadla a začala som zisťovať, čo to znamená, keď sa povie: Americký teenager - šialene rýchla jazda s ohlušujúcou hudbou, opičky a grimasy a samozrejme sloboda! Na pláži ma potom zoznámili ešte s ďalšími dvoma chalanmi a tromi dievčatami. A verte či neverte, títo mladí ľudia, ktorých som stretla v tú augustovú noc, sa stali mojimi vernými spoločníkmi až do konca môjho pobytu. A vôbec nikomu nezáležalo na akejsi jazykovej bariére. Nikedy len jednoduchý úsmev hovoriť za všetko.

Odvtedy sme toho spolu prežili veľa. Od spoločných stanovačiek cez chodenie do kina až po nudných 45 minút presedených na hodine amerických dejín sme na neuveriteľne zbližili. A ja som pre nich už nebola iba výmennou študentkou, ale vernou kamarátkou. Ved' práve po tom každý jeden výmenný študent túži.

Avšak v Gold Beach som nenašla iba skvelých priateľov, ale aj milujúcu rodinu a vysnívaný druhý domov. Hoci som počas môjho pobytu prešla tromi rodinami, druhá rodina O'Dwyerovcov si veľmi rýchlo získala moje srdce a ovplyvnila nielen môj výmenný rok, ale určite aj zbytok života. Okamžite ma prijali za vlastného člena rodiny a toľko lásky, chápatosti a trpezlivosti by som od sprvu cudzích ľudí nikdy neočakávala. Vždy vedeli, ako sa cítim a každý môj, čo i len maličký problém bol aj ich problémom. Pomohli mi prekonať ťažké obdobie Vianoc, kedy mi chýbala moja vlastná rodina, ako aj meniny, ktoré by bez nich pravdepodobne po prvý krát ostali bez povšimnutia. V Amerike sviatok mena nepoznajú. A tak samozrejme, že som sa s týmto mojím sviatkom nezapudla každému pochváliť.

Dopodrobna som im vysvetlila nielen to, kedy ho mám, ale aj ako ho zvyčajne oslavujeme, a že pre nás znamená asi toľko, čo narodeniny. Ibaže prišiel deň „D“ a ja som nedostala ani len jedinú gratuláciu. Samozrejme, že ma to pekne zobralo a keď ma večer môj hostujúci brat Conor priviezol domov, tešila som sa, že tento otrasný deň je už u konca. Zarazilo ma však, keď mi pri dverách prikázal zatvoriť oči. „Čo do pekla má zas toto znamenať? Na fóry momentálne akosi nemám náladu,“ pomyslela som si. Conor ma chytil za ruku a odviezol do obývačky. „Neotváraj ich, až keď ti poviem,“ upozornil ma. „Dobre, dobre...“ nervózne som zammlala. „Priprav sa ... á ... teraz!“ Na jeho povel som otvorila oči a od

dojatia som sa takmer rozplakala. Na stole stála torta aj so sviečkami a O'Dwyerovci mi na melódiu pesničky „Happy birthday“ spievali „Happy NameDay“. Toto sa odohralo ešte len prvý týždeň, čo som u nich bývala a už sa určite nečudujete, prečo si tak rýchlo získali moje srdce. Stala som sa ich rovnocenným členom rodiny a často krát mi kládli otázku, čo je potrebné na to, aby som sa presťahovala do Spojených štátov a mohli si ma adoptovať. (Tipujem, že s tým by však moji rodičia asi veľmi nesúhlasili, všakže?) O'Dwyerovci budú navždy mojou druhou rodinou a vďaka nim mám teraz domov aj na opačnom konci sveta.

Ale komu za toto všetko ďakovať? Nepochybne mojím rodičom a predovšetkým skvelej medzinárodnej organizácii Rotary klubov. Títo ľudia nezmenili len môj život, ale každodenne menia životy ľudí na celej zemeguli a pomáhajú tam, kde je treba. Vďaka nim som sa zoznámila s výmennými študentmi z celého sveta a odtiaľ nezáležal na tom, kam pôjdem... vždy na mňa bude niekto čakať. Ďakujem všetkým z dištriktu 2240 (Rotary klub Nitra) a z dištriktu 5110 (Rotary Club of Gold Beach), ktorí mi pomohli splniť aj môj detský sen. Navštívila som miesta ako L.A., Hollywood a Beverly Hills.

Môj výmenný rok mi dal mnoho. Okrem toho, že som sa musela o seba postarať a konečne som sa naučila prať a aspoň niečo uvariť, odtiaľ sa na všetko pozerám z úplne inej perspektívy. Už viem, koľko sa toho vo svete každý deň udeje, aké obrovské rozdiely sú medzi jednotlivými krajinami, a že vôbec nezáleží na tom, či má niekto značkové tenisky alebo nie. Láska a vzájomné porozumenie - iba na tom naozaj záleží a jedine tak sa dá svet zmeniť k lepšiemu.

Každý z nás má svoje tajné sny, túžby a ciele, ktoré sa v živote snaží dosiahnuť. Z Oregonu som si so sebou priniesla dôležité poučenie: „Always believe in your dreams!“ A ja za svojimi snami určite pôjdem a budem sa snažiť naplniť každú jeden z nich.

Katarína Holejšovská,
vyslaná RC Nitra

Ako 19ročná študentka medzinárodného obchodu v Nitre som sa už po tretíkrát mohla zúčastniť vďaka miestnemu Rotary klubu medzinárodného kempu v nemeckom Fallingbosteli, čo je malé mestečko pri Hannoveri. Všetci sme bývali spolu v ubytovni v kempu pre deti, niečo ako obdoba našich detských táborov, na okraji mesta čo nám umožnilo sa lepšie spoznať. V izbách

S ROTARY NA EXPO 2000

sme bývali po štyroch, pričom každý pochádzal z inej krajiny. V ubytovni sme sa taktiež stravovali, ale na obed nám dávali balíčky, no niekedy sme chodili do rodín členov Rotary klubu Walsrode, vďaka ktorému sme mohli prežiť tieto dva úžasné týždne.

Program sme mali bohatý a všetko do sekundy zorganizované, čo vystihuje nemeckú presnosť. Keď

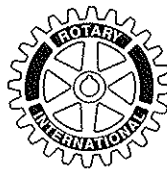
niekto zaspal alebo sa pozabudol v kúpeľni, zostal celý deň na ubytovni a tak sme sa naučili byť všade načas. Navštívili sme mestá ako Hamburg, Hannover, Lüneburg a Wolfsburg, kde sme navštívili automobilku Volkswagen. Tam nás pohostili veľkolepým obedom, po ktorom nikto z nás nevládol odísť od stola. A k tomu všetkému sme dostali na pamiatku model auta New Beetle.

Tri dni sme mali možnosť navštíviť svetovú výstavu EXPO 2000 Hannover. Atmosféra na Expu bola úžasná, máte možnosť precestovať celý svet, získať mnohé informácie. Každý pavilón, reprezentujúci jednu krajinu, má svoju architektúru. Napríklad pavilón Japonska je postavený z papiera, Spojené Arabské Emiráty si so sebou priviezli tri lietadlá vlastného piesku aj s ťavami. Každý večer sa tam konali veľkolepé párty. V areáli Expa sme mali možnosť navštíviť najväčšie prírodné kino na svete a mnoho iných nezvyčajných vecí. Na tieto týždne určite nikto z nás tak skoro nezabudne.

Pri večernom grilovaní na farme s priateľmi - Clarissou z Turecka, Janou zo Slovinska, Agnieszkou z Poľska (na ľavo), John-Tomasom z Dánska, Sharifom z Egypta a Anitou z Maďarska (na pravo)

*Zuzana Beluská, Piešťany,
vyslaná RC Nitra*

Na letnom kempu v Holandsku

V júli tohto roku som sa zúčastnil krátkodobého letného Rotary kempu v Holandsku. Na tomto kempu bolo prítomných celkom dvadsať účastníkov z rôznych krajín sveta. Tento pobyt mi umožnili členovia Rotary klubu vo Zvolene. Účelom tohoto krátkodobého, trojtýždňového pobytu bolo umožniť študentom spoznať život a kultúru v inej krajine a rozšíriť si znalosť cudzieho jazyka.

Pravdaže, nejedná sa len o poznávanie pamiatok, aj keď to bola jedna

z hlavných aktivít. Išlo taktiež o zábavné činnosti ako napríklad o výlety loďou, cyklotúry, splavovanie riek na kanoe, o návštevy zábavných parkov atď. Každý z týchto troch týždňov sme strávili v inom meste. Prvý týždeň to bolo mesto s'Hertogenbosch a druhý týždeň mesto IJsselstein, čo je vlastne predmestie veľkého mesta Utrecht.

Tretí týždeň bol celkovo najzaujímavejší, pretože sme boli ubytovaní na farmách v čisto farmárskej oblasti zvanej Dedemsvaart. Bývali sme po dvaja v samostatných rodinách, ale skoro celý deň sme boli všetci spolu, pretože sme mali spoločný program. Nielen, že sa mi rozšíril obzor poznania cudzieho sveta a vedo-

mosti cudzieho jazyka, ale našiel som si aj výborných kamarátov, s ktorými si teraz dopisujem. Bol to skutočne zážitok na celý život a touto cestou veľmi pekne ďakujem tým, ktorý mi to umožnili.

*Ondrej Maciak ml.,
vyslaný RC Zvolen*

NEZAPOMENUTELNÉ PRÁZDNINY

I ledyž máme dávno za sebou první dny nového školního roku, v myšlenkách se neustále vracíme k začátku prázdnin, kdy jsme díky královéhradeckému Rotary klubu měly možnost strávit jedna z nás dva týdny ve Francii v Savojských Alpách a druhá tři týdny v Holandsku.

Vzpomínky na Savojské Alpy ...

Čím víc se blížil 3. červenec, den mého odjezdu do Francie, tím víc jsem propadala panice. Měla jsem obavy, že mé jazykové znalosti nebudou dostačující, že se s nikým nespřátelím atd. Jak se ale zanedlouho ukázalo, můj strach byl zcela zbytečný.

Šestnáctihodinová cesta autobusem mi rychle uběhla. S Janou ze Slovenska, která mimochodem také jela na stejný pobyt jako já, jsme se setkaly již v Praze na nádraží, a tak jsme cestovaly společně.

V hostitelské rodině u pana Azarella jsem byla ubytována společně s Larissou, kamarádkou ze Švýcarska. Všichni se

o nás skvěle starali a snažili se, abychom zde prožili co nejkrásnější a nejpříjemnější chvíle.

S dalšími účastníky kempu, kteří se později stali mými přáteli (např. s Manuem z Belgie, Duygaou z Turecka, Evou z Portugalska, Julii z Německa, ale i s Lorenou z Mexika a Emmou a Mohamedem z Tunisu) jsme každý den podnikali nezapomenutelné výlety. Např. jsme navštívili město Albertville, místo konání Olympijských her v r. 1995, ve městě Moutiers jsme měli možnost zhlédnout výrobu sýrů, tamější muzeum řemesel ...

Nezapomenutelným zážitkem se pro mě stal rafting, sailing a climbing. Z těchto pro nás ne moc běžných sportů jsem byla velice nadšena, již z toho důvodu, že to bylo moje první setkání s nimi.

Zúčastnili jsme se také slavnostního vyhlášení nového prezidenta Rotary klubu Moutiers. Zde jsem měla možnost představit Českou republiku, především Hradec Králové a předat brožurku o činnosti hradeckého Rotary klubu spolu s vlajčkou.

Čtrnáct dní uběhlo jako voda a už tu byl poslední večer strávený s mými novými kamarády. Loučení se samozřejmě neobešlo bez slz. Jsem si ale jista, že se určitě ještě někdy setkáme. Možná, že již o letošních vánočních prázdninách.

*Jana Dejmková,
vyslaná RC Hradec Králové*

Kouzelné prázdniny v Holandsku

I mé tři týdny v Holandsku, které pro nás přichystaly Rotary kluby Rijnwoude, Zierikzee, Vlaardingen a Schiedam, byly pro mne nezapomenutelné.

Všechno to začalo 1. července, kdy jsem odlétala z letiště v Ruzyni. Měla jsem trochu strach, protože jsem letěla poprvé v životě a vůbec jsem nevěděla, jak to na letišti vlastně chodí, ale nakonec jsem vše zvládla a ve tři hodiny odpoledne přistála na letišti v Amsterdamu. Tam už na mě čekal zástupce z Rotary klubu, který mě odvezl do městečka Rijnwoude, do rodiny, ve které jsem bydlela první týden společně s Raquel, dívkou z Portugalska. Ještě týž večer jsme se setkaly se všemi účastníky kempu z 18 zemí Evropy.

Hned první týden se mi zapsal navždy do paměti: nejen proto, že druhý den mého pobytu jsme ujeli na kolech 40 km, ale také z toho důvodu, že jsem viděla krásné město Amsterdam. Od našeho průvodce jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací, např. že název to-

hoto města vznikl z názvu řeky Amstel, která tudý protéká.

Poté, co jsem se jen těžko rozloučila s rodinou, ve které jsem bydlela první týden, jsme se přemístili do druhého městečka - Zierikzee. To se nacházelo na ostrově Schouwen Duiveland, který je s pevninou spojen zvedacím mostem. Těch bylo ovšem v Holandsku nespočetně. Tento týden jsme také navštívili větrný mlýn a sýrovou farmu. Je zajímavé na vlastní oči vidět, jak se vyrábí slavný holandský sýr a smět při tom i pomoci. Čas strávený v tomto městečku jsme zakončili uvařením svého národního jídla na večírku na rozloučenou.

Třetí týden jsem strávila v městečku Vlaardingen. I tady pro nás byl připraven bohatý program, například návštěva Rotterdamu, kde jsme vyjeli na vyhlídkovou věž Euromast, z níž jsme měli překrásný výhled na celé město. Také jsme viděli největší větrný mlýn „Palmboom“ ve Schiedamu. Jednou jsme se tu byli dokonce podívat i na květinové aukci, odkud se květiny vyvážejí do celého světa.

Z Vlaardingen jsme také navštívili město Haag, překrásnou pláž Scheveningen, dále různá muzea (např. rybářské). Poprvé jsem zde měla možnost vyzkoušet sailing a climbing, ale i střelbu z luku nebo jízdu na obřích koloběžkách.

Každý týden jsme se účastnili setkání se členy jednotlivých Rotary klubů, kteří nám vyprávěli o činnosti jejich klubu a my jim naopak řekli něco o sobě i o zemi a městě, odkud pocházíme.

Seznámila jsem se zde se spoustou mladých lidí, kteří se stali mými kamarády. Stále s nimi udržuji kontakt (jedna z mých nových kamarádek mi nedávno volala, aby mi popřála k narozeninám).

Myslím, že kdybych měla vyjmenovat všechny skvělé zážitky, zdaleka by mi tento papír nestačil. Škoda jen, že počasi nám moc nepřálo.

Jen těžko jsme se loučili a ukápla i nějaká ta slzička. Vlastně jsme si neuměli představit, že se v tomto složení pravděpodobně již nikdy neuvidíme. Myslím, že je obrovská škoda, že se nemůžeme příští rok opět všichni sejít a strávit spolu minimálně zase tři báječné týdny.

*Andrea Kratochvílová,
vyslaná RC Hradec Králové*

Obě se jistě shodneme na tom, že letošní prázdniny byly pro nás jedny z nejlepších. Cenné zkušenosti, zdokonalení se v jazyce, nezapomenutelné zážitky a hlavně noví kamarádi - to vše nám bylo umožněno získat díky Rotary klubu v Hradci Králové i našim hostitelským rodinám, kterým bychom chtěly touto cestou moc poděkovat.

ISRAEL - LAND OF BIBLE

Pod slovom Izrael si každý predstaví krajinu suchú, s mnohými problémami, s malými zárukami mieru. Na druhej strane však treba podotknúť, že to je krajina s veľkou históriou a s ešte väčším duchom. Je pravda, že atmosféru výletu dotvára skupina a tá bola naozaj neopísateľná. Štyridsaťjeden mladých ľudí nielen z Európy tvorilo našu výpravu a ak k tomu pripočítame dve mladé sprievodkyne, tak o zábavu nebola núdza.

Na našom putovaní sme navštívili okrem iného Betlehem - kolísku kresťanstva, hlavné mesto Jeruzalem, mesto troch náboženstiev - kresťanov, židov a moslimov. Okúpali sme sa v Červenom mori, vznášali sme sa v Mŕtvom mori, spali sme u pravých beduínov, v oáze, uprostred vyprahlej púšte sme sa ovláždili ako v rozprávke „Tisíc a jednej noci“. Ale aj kibuc, na naše pomery veľmi zaujímavá komunita, stála za „hriech“. Po meste Nazaret alebo pri Galilejskom jazere, tu všade nás sprevádzali naši rotariáni. Golanské výšiny, poznamenané búrlivou históriou, nás prijali v celej svojej kráse.

I napriek tomu, že Stredný východ je v súčasnosti „nezhasnajúca sopka“, pochopil som, prečo je jej časť Izrael už od pradávna nazývaná aj Zaslúbenou zemou.

*Jozef Vojtaššák,
vyslaný RC Bratislava*

Leto v tureckej Alanyi

Cez letné prázdniny som sa zúčastnila pobytu v Turecku, v meste Alanya v čase od 30. 7. - 13. 8. 2000.

Do Turecka som priletela iba ja, môj kufor bol nezvestný celé dva dni. Našťastie moja nová „turecká rodina“ mi požičala svoje letné veci, lebo teploty sa pohybovali okolo 40° a ja som mala len jeansy a sveter. Rotariáni sa pričínili zároveň aj o nájdenie mojich stratených vecí.

Veľmi sa mi páčila atmosféra v tureckej rodine. Typické a to nielen v „mojej rodine“ bolo, že iba mladšia generácia hovorila po anglicky. Každé ráno niečo po pätej hodine som mala „budíček“ v podobe muezínových modlídiel.

Keď som si už na rodinu a jej denný kolobeh zvykla, presťahovala som sa do hotela - Grand Kaptan****. Dokopy nás bolo 12 mladých z rôznych krajín. Organizovali pre nás rôzne aktivity ako obhliadku mesta, jaskyne, rafting (voda bola neuveriteľne studená), výlet loďou (sýto modré more - našťastie bez žralokov). Jeden deň sme vdychovali históriu zašlých čias, obdivovali sme pamiatky po Rimanoch.

Navštívili sme s tamajším prezidentom Rotary guvernéra a majora mesta. Pri tej príležitosti sme sa dostali aj do miestnej televízie a novín. V novinách sme sa ďalší deň videli, ale v televízií nie - mali sme nastavený iný kanál...

Dnešní tureckí ľudia sú kultivovaní, mladí sú úctiví ku starším (zriedka kedy sa nájdú výnimky, že by fajčili alebo pili alkohol). Aj napriek islámskemu

náboženstvu, ktoré nedáva ženám také práva ako napríklad u nás, sú už aj mladí chlapi pozorní voči ženám a dievčatám. Aj naši muži by si z nich mohli zobrať príklad.

Turecko sa snaží byť čo najbližšie k Európe a aj preto sú všetky sochy tureckého hrdinu Atatürka orientované na západ.

Som vďačná rotariánom, ktorí mi umožnili poznať túto orientálnu krajinu a aj ďalších mladých ľudí z iných krajín.

*Elena Vojtaššáková,
vyslaná RC Bratislava*

VÝLETY PO ŠKÓTSKU

19. 8. som sa vrátil z fantastického letného tábora ve Škótsku, ktorý mi bol umožnený vďaka banskobystrickému Rotary klubu. Pobyt bol rozdelený na tri časti. Prvé štyri dni som bol v rodine v menšom škótskom mestečku Irvine. Rodina ma brala na výlety do okolitých múzeí, do zámku a do mesta Edinburghu. Ďalšie tri dni som potom strávil v rodine v Lenzie, predmestskej časti Glasgowa. S touto rodinou sme boli na výlete v podmorskom múzeu neďaleko Edinburghu a samozrejme v bowlingovej hale v centre Glasgowa.

Počas pobytu som v obidvoch rodinách navštívil miestne Rotary kluby. V rodinách som ochutnal škótsku tradičnú stravu, ale nebol som veľmi nadšený.

Na ďalší týždeň som sa presunul do Balvonie centra, kde som postretával veľa výmenných študentov z celej Európy približne v mojom veku. Medzi nimi som si našiel veľa kamarátov, s ktorými si doteraz píšem listy a maily. Zažili sme tam kopec zábavy.

Organizovali sa tam rôzne súťaže a chodili sme na výlety po celom Škótsku. Najzaujímavejší bol určite výlet do zábavného parku neďaleko Glasgowa, kde sme dostali neobmedzený lístok na všetky atrakcie. V Balvonie centre som oslavoval aj svoje 17. narodeniny, na ktoré len tak ľahko nezabudnem. Tento pobyt by som doprial každému, kto sa chce zdokonaľiť v cudzom jazyku a nájsť si nových kamarátov z celej Európy.

*Miroslav Kmeč,
vyslaný RC Banská Bystrica*

Dlouhodobý projekt Rotary klubu Karlovy Vary

Na objektu Ústavu sociální péče pro mentálně postižené v Radošově u Karlových Varů visí u hlavního vchodu pamětní deska s textem „Pod záštitou ROTARY INTERNATIONAL sponzoruje RC Karlovy Vary, RC Haag (NL), RC Bad Gastein (A), RC Zeist (NL), První stavební a. s. Karlovy Vary, Komerční banka Karlovy Vary, RC Ferndown (GB) - Matching Grant č. 5843.“

Pamětní deska má zde své opodstatnění, protože v rotariánském roce 1994/1995 schválil Rotary klub Karlovy Vary dlouhodobý projekt patronátní pomoci shora uvedenému ústavu, který pečuje o 50 chovanců ve věku od 8 - 50 let. Od slov se záhy přešlo k činům. Za pět uplynulých let se podařilo Rotary klubu Karlovy Vary ve spolupráci se zahraničními Rotary kluby a dalšími uvedenými sponzory vybavit ústavní kuchyni konvektomatem, opravit střechu, vybudovat pomocné objekty pro hospodářské zvířectvo, zakoupit zemědělskou techniku pro údržbu velké užitkové a okrasné zahrady určené pro pracovní relaxaci chovanců, doplnění rehabilitačního oddělení ústavu dalšími přístroji. V uplynulém roce pak bylo za příspěvné státní dotace vybudováno nouzové

Pamětní deska na Ústavu sociální péče pro mentálně postižené v Radošově u Karlových Varů

schodiště, výtah, upravena fasáda a přístupové cesty a instalovány měděné okapy.

Dne 17. července t. r. se uskutečnil další mítink RC Karlovy Vary přímo v radošovském ústavu, kde za

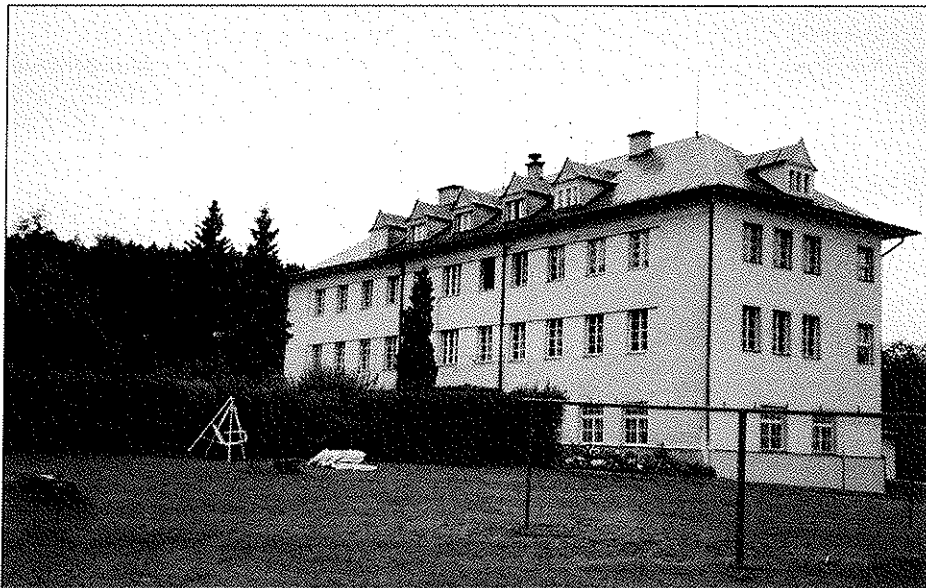
přítomnosti ředitelky Marie Pařížské a zástupců projekční a realizační společnosti s r.o. ALFA PROJEKT Otovice u Karlových Varů Vladimíra Palivce a ing. Jaroslava Vodrážky byla projednána další etapa dlouhodobého projektu pomoci: vybudování vlastního gravitačního vodovodu z nedaleké vodní výšiny (délka cca 500 m), který ještě letos bude dodávat vodu pro ústavní prádelnu, ústav a pro zavlažování zahrady s vlivem na rozpočtové ekonomické úspory. Další etapa projektu - vodovod - je rozdělen do dvou etap. V rotariánském roce 2000/1 přívod a dodávka vody, v roce 2001/2 vybudování rehabilitačního bazénu s recirkulací vody z tohoto vodovodu pro rekreaci chovanců.

Operativní rozhodnutí přítomných členů RC Karlovy Vary bylo přijato vedením ústavu s povděkem a chovanci poděkovali nejen slovy, ale i hudbou: zahráli přítomným na klávesový nástroj a na harmoniku a k tomu i zazpívali.

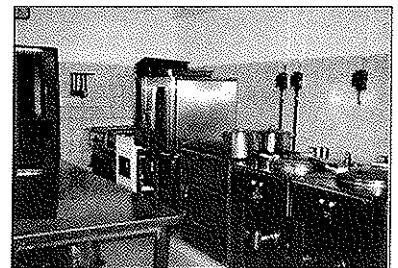
Užitečné odpoledne bylo neformálně uzavřeno v družných rozhovorech večer na zahradě u ohně s trampským občerstvením. Škoda, že pro nepříznivé počasí bylo nad síly přítomných zazpívat si „Dobrá věc se podařila“.....

Na závěr nutno podotknout, že dlouhodobý projekt, jehož realizace je kdykoliv - rovněž dlouhodobě - patrna a přináší své ovoce, zahrnuje i léta po roce 2002.

*Vladislav Jáchymovský,
RC Karlovy Vary*

Ústav sociální péče pro mentálně postižené v Radošově u Karlových Varů, pro nějž vypracoval Rotary klub Karlovy Vary dlouhodobý projekt pomoci (foto: Vl. Jáchymovský)

Vybavení kuchyně Ústavu sociální péče pro mentálně postižené v Radošově u Karlových Varů za finanční pomoci Rotary klubů (foto: Vl. Jáchymovský)

70 LET S ROTARY - VOLBA NEBO OSUD?

Historická paralela rotariána Vladimíra Káše

*Dipl. Ing. Vladimír Káš (*11. 1. 1911), Vysoká škola obchodní Praha se studijními pobyty ve Francii a Anglii (1928-1934), bankovníctví (1934-1942), průmysl (1942-1955), vězení (1955-1960), nucené práce (1960-1966), překladatelství (1966-1976).*

Novodobá státnost historických zemí Koruny České se po první světové válce realizuje v podobě Československé republiky a jako svůj společenský ideál volí demokracii. Ta v sobě nese rozmanité struktury a praktické formy. Patří k nim rovněž rotariánství, ve kterém je dokonale vyjádřena maxima služby nad vlastními zájmy.

Roku 1931 pořádá Rotary International svou světovou konferenci ve Vídni. Po ukončení se mnozí její účastníci rozjíždějí k návštěvám míst původu svých rodičů či prarodičů. Mezi pražskými vysokoškoláky, kteří se stávají jejich průvodci a tlumočníky v Československu, je též student Vladimír Káš.

V té době již v Praze a několika jiných československých městech Rotary klub pracuje a kluby přibývají i v městech dalších. Když mladý inženýr Káš zakorví v Ostravě, ví již o rotariánech mnoho. V čase, kdy má naději stát se členem, je už na prahu druhé světové války a Rotary klub Ostrava stejně jako všechny ostatní kluby distriktu č. 66 v rozvráceném Československu jsou zakázány.

Za války se rotariáni ovšem dále stýkají tajně, pracovat však nemohou. Tři prezidenti klubu jsou nacisty uvězněni.

Vladimír Káš při projevu k hostům z RC Schwyz-Mythen, Švýcarsko

Jeden nepřežije. Po válce Vladimír Káš působí v obnověm klubu již naplno jako řádný člen.

Rotariánské štěstí netrvá dlouho. Již roku 1948 je po komunistickém puči klub znovu zakázán a rotariáni se ovšem opět tajně stýkají. Pracovat nemohou, nicméně mohou být opět postihováni. Mezi sedmi ostravskými rotariány, odsouzenými k dlouhodobému vězení a ztrátě všeho jmění, je Vladimír Káš také. Většinou je amnestie odepřena a Vladimíru Kášovi Nejvyšší soud právoplatnost rozsudku potvrzuje ještě po dvaceti letech. Rehabilitován je teprve po pádu komunismu v roce

1990. Odnáš si ale zkušenost, že rotariáni si i ve vězení vedli dobře.

S mladými, samojediný ze starých rotariánů, uvádí v devadesátých letech ostravský klub znovu v život. Děje se tak již potřetí. Roku 1992 se účastní rotariánské konference v Britské Columbií v Kanadě a je poctěn předáním PAUL-HARRIS-FELLOW AWARD.

Při sedmdesátinách ostravského klubu (1929-1999) se vysloví k otázkám Být rotariánem dnes: „... Žádoucnost uplatnění rotariánských principů v obchodě a povolání je stejně naléhavá dnes, jako byla na počátku století. S tím rozdílem, že s nevyčísitelným rozmnožením potřeb neuspokojitelných rotariánskou svépomocí, musí mít velmi široký záběr... I ve světě nefitostné soutěže a špatné morálky se vyplatí slušnost a spolehlivost... Je vždy krásné být rotariánem i dnes.“

A dnes jako devadesátiletý doyen klubu stojí bok po boku s ostatními členy, včetně svého syna. Je partner a arbitér v životě klubu. Podílí se autorsky a směrodatným pracovním vkladem na realizaci nejvýznamnějších klubových projektů a navazujících Matching Grantů. Je v živém kontaktu s celým rotariánským světem, jako statutární člen po dobu padesáti šesti let. Srdcem sedmdesát let. Volbou? Osudem? - Navždy.

Říká se, že umění využít život dosud prožitý, to je jako žít dvakrát. U rotariána Vladimíra Káše je tento násobek vyšší.

Členové RC Ostrava

Rotary na internetu

Stránky Rotary International na internetu doznaly výrazné změny - jsou přehlednější a praktičtější, uživatelé se v nich budou snáze orientovat. Zasuřfujte na webových stránkách a najdete je pod označením

www.rotary.org

Ideály rotariánství a dnešní svět

Žijeme na konci „magického“ roku 2000, posledního ve druhém tisíciletí. Roku, který by měl být jakýmsi mostem do třetího milénia po Kristu, tisíciletí, které by mělo dle očekávání lidstva naplnit jeho téměř eschatologická očekávání jakými jsou trvalý mír, vymizení vážných nemocí, sociální blahobyt pro všechny... Námitky, že tato magická čísla letopočtu jsou magickými jen pro nás, euroatlantickou civilizaci a kulturu, že jsou na světě i další kalendáře apod., v žádném případě nesnižují význam této chvíle - jak ostatně vyplývá z dalšího textu. Abychom dobře postihli a vystihli toto téma, je nutno si položit dvě základní otázky:

1. Jaký je dnešní svět, jaké jsou základy, na kterých stojí?

2. Jaké jsou ideály rotariánství a co z toho plyne pro další úvahu?

Jaký je tedy dnešní svět? Žijeme v době, která o sobě prohlašuje, že je atomovým věkem, informační společností, dobou, kdy lidstvo opustilo sevření planety Země a člověk vstoupil na Měsíc.

Je to doba antibiotik, teorie relativity, genových operací. Mohli bychom takto pokračovat dál a dál a budeme žasnout, co vše a kolik toho lidstvo v odcházejícím století dokázalo.

Toto století bylo však také stoletím těch nejničivějších a nejobtálnějších válek v celé historii lidstva. Je také stoletím Osvětlení, stoletím Bosny, stoletím gulagů a i takto bychom mohli pokračovat dál a dál. Století, které se samo pokládalo za nepokrokovější a nejracionálnější, bylo zároveň stoletím těch největších hrůz, vraždění a vpádů iracionality. Tedy stoletím extrémů, výšek i hlubin lidské duše.

Celým světem dnes „vládne“ euroatlantická civilizace, civilizace, která byla počata antikou spolu s křesťanstvím na keltských prazákladech Evropy. Civilizace, která se stala vzorem (otázka je, zdali bohužel či naštěstí) pro všechny ostatní kultury na Zemi. Co zejména vnesla euroatlantická civilizace do těchto kultur? Nechtějme jmenovat technické vymoženosti, právo apod., zkusme vyhmátnout to základní pro tuto naši úvahu. Zřejmě to bude akcent na individualitu člověka. Naše civilizace jako jediná postavila do centra všeho člověka jako jednotlivce. On to byl a je, kdo může přímo komunikovat se svým Bohem, on to je, kdo má svá nezadatelná „lidská práva“ (dnes, oproti předchozí historii lidstva vysoce akcentovaná oproti právům celku), on

to je, kdo je sám „proti celému mrazivému Vesmíru“. Toto místo, které dnes zaujímá každý člověk, je však místem, hodným pouze Boha! Přesto je nyní dostupné a přístupné komukoliv. Je to nesmírně náročná pozice, pozice skutečného demiurga, je to pozice samoty, ale i nesmírné odpovědnosti. Jsme tomu ale schopni všichni či vůbec někdo dostát?!

Když se ohlédneme a zamyslíme nad tím, co bylo vyřčeno v úvodu, pochopíme lépe onu jánusovskou polohu dnešního lidstva - současně ony výšiny i propasti, za které vděčíme právě vystupňované individualizaci „západního“ člověka. A navíc - a to si uvědomme, není cesty zpět! - nelze se vrátit do „bezstarostných“ časů primitiva, žijícího ve svých mýtech a kosmogoniích. Lze tedy konstatovat, že sice bude nutno vydržet vzlet i tíhu oné individuality, nicméně musíme se pokusit hledat cesty a způsoby, jak minimalizovat ona nebezpečí a kultivovat tuto dnešní polohu lidí a lidstva.

A tady se naše úvaha musí protnout s myšlenkami, maximy a cíli rotariánství. I ono je přeci dítětem euroatlantické civilizace, i ono vychází z týchž kořenů.

Rotariáni mají své ústřední heslo *Service above self* (zejména služba klubu, obci, profesi, mezinárodní služba). Ano, služba - avšak předně chápeme službu jako výsadu, výsadu těch, kteří více znají, mohou, umějí. Výsadu sloužit nikoliv nepodobnou étosu rytířské služby evropského středověku, službu jako výsadu jakési „aristokracie ducha a mravů“, která má tímto i větší a vyšší závazky a povinnosti.

Velmi zdařile si toto heslo (dle textu na pražské staroměstské radnici) dali čeští a slovenští rotariáni - *Dignitatis memores ad optima intenti!* Chápat povinnost a závazek sloužit jakožto výsadu je jistě ušlechtilé, je však nutno položit základní otázku cíle - tedy sloužit ano, ale komu nebo čemu z hlediska etického? Tady nás může i ta sebeušlechtilější vůle sloužit v oněch čtyřech směrech nechat „na holičkách“, nebude-li správně eticky ukotvena. Ke správné mravní orientaci, dle zakladatelů rotariánského společenství, mají pomoci známé čtyři otázky, které jsou odvozeny zejména z anglosaského pojetí etiky, která je zaměřena na „všední den“, praktické chování, konkrétní užitek a účel, je bez „zbytečné metafyziky“, na „kontinentě“ vnímána jako tzv. *Lebensphilosophie*.

„Je to „čestné?“ - zde je před námi odkaz na opravdu krásnou maximu anglosaské etiky, a to na *fairness*, jejíž duch má prostupovat kterékoliv naše chování a smýšlení, je to hluboký smysl pro *fair-play*, ať je to již na hřišti, ve společnosti, v rodině či v podnikání.

Další dvě rotariánské otázky vycházejí z kontextu pragmatické a také pozitivisticky orientované filozofie, velmi inspirativně se rozvíjející v době vzniku rotariánství (C. S. Pierce, W. James a další): „Je to pravda?“ - snad by se i chtělo tuto otázku parafrázovat „pilátovskými“ - tak, jak je totiž položena, představuje z hlediska „klasické“ filozofie nesmírně hluboký a náročný problém, ale takto ji její autoři nemysleli. „Pravdivé“ je totiž dle pragmatické filozofie to, co vede k cíli, to, co je užitečné, co se osvědčilo. Pragmatismus redukuje pravdu na její praktické výsledky, na jejich úspěšnost, užitečnost, jde o jakési noetické zto-

žnění pravdy s užitečností. Důležité je to, co je bezprostřední, praktické, přítomné.

Tento aspekt pak dále ještě zesiluje další otázka „Přinese to prospěch?“. Zakladatelé rotariánství měli velice na zřeteli, aby činnost rotariánů nesklouzla do klubového a salonního rozumování a sebestřednosti, naopak, aby filantropické zaměření činnosti tehdy nově vznikajících Rotary klubů mělo trvale na zřeteli praktické a užitečné výstupy. Pragmatická filozofie tak vnáší do uvažování rotariánů potřebný dynamismus, pluralistické vnímání reality a také tolik potřebnou nepředpojatost, aniž by však měly tyto pohledy nějaké ambice na širší eticko-filozofický kontext zacílení a účelu těchto konání.

Poslední otázka („Podpoř to rozvoj a důvěru a upevně přátelství?“) odkazuje nejen k výše citované anglosaské etice, ale ještě k daleko širšímu kontextu, a to k myšlenkám hesla, které si dala do vínku Velká francouzská revoluce - hesla *Volnost - rovnost - bratrství*. Toto heslo bylo vlastně také autorům ústavy a zakladatelům USA, tedy zemi, která zrodila rotariánství. Proto bude nutno se alespoň v krátkosti k nim vyjádřit.

Volnost (svoboda) je dána každému člověku pouze při vědomí rubu této maximy, tedy odpovědnosti. Jinak je svoboda jen anarchií či destrukcí. Pouze při vysokém vědomí odpovědnosti má člověk „nárok“ na svobodu. Ale co to je ona odpovědnost? Ta ukazuje k obecným lidským právům, zákonům, tedy implicitně jako svůj základ zahrnuje odkaz ke kontextu euroatlantické kultury v tom nejšířším smyslu slova. Nikoliv tedy svoboda „od něčeho“, ale svoboda „k něčemu“ - k odpovědnosti a dostání etickým rozměrům naší kultury.

Rovnost je možná právě jen z jednoho hlediska, a to občanského (a občanství je opět „dítě“ euroatlantické kultury a civilizace), neboť rovnost jako taková v přírodě neexistuje. Rovnost je tak rovností jediné ve svých občanských právech a povinnostech. Toto je však nesmírně náročné, neboť vyváženost obou těchto položek je nanejvýše nutná. Dnešní doba nás pak staví před problém, jak jednat s těmi (a není jich málo), kteří nemohou, neumějí či nechtějí dostát oné rovnováze práv a povinností. Příklad romské komunity s hypertrofií představ o svých právech a nárocích a s cítěním minimálních povinností vůči společnosti ukazuje názorně, že tato rovnováha práv a povinnos-

tí musí být zachována, jinak se společnost, založená na zastupitelské demokracii, kdy hlas každého voliče má stejnou váhu (= občanská rovnost), ocitá ve slepé uličce.

Bratrství - jen zdánlivě méně problémová kategorie, avšak dle mého je zásadní. Co to však znamená „bratrskou pomoc“, je to bohužel slovo, které pro nás není dnes a v naší republice zcela věrohodné. Dle mého je daleko vhodnější používat pojem přátelství. K pojmu přátelství se taktéž (na rozdíl od tolik proklamovaného bratrství) neváže takový pojem, jako je „bratrovražedná válka“ - a že jich, takovýchto válek, v historii lidstva nebylo zrovna málo.

V přátelství není jen laskavost a ochota, je zde přítomen také postoj vnitřního sblížení, souznění, sounáležitosti, samosvornosti, souvztažnosti, soucítění, altruismu, vstřícnosti, ale co hlavně - je to trias: dobrá vůle, milosrdenství („dobré srdce“) a vzájemná tolerance a porozumění. Bez dobré vůle je pojem přátelství prázdný, bez milosrdenství snad přátelství

ani nemůže být. Nikoliv postoj biblického „co sám nechceš, nečiň jinému“, tedy negativně vymezený postoj, ale postoj vymezený pozitivně, tedy „čiň druhým to, co chceš, aby druzí činili tobě“. Myšlenka tolerance, provázená porozuměním, pak nechť vede jednotlivce jak ve vzájemných vztazích mezi sebou, tak i při rozhodování ve větších celcích. Tolerance, bude-li provázena porozuměním, nebude nikdy povýšenecká, lhostejná a chladná. V dnešním multikulturním a globálním světě toto trias tak pokládám za *conditio sine qua non*, abychom jako lidstvo přežili vůbec dál. Víme, že globální a ekologizující pohled na svět není člověku „biologicky“ dán a vrozen, je proto nutno ho aktivně v něm pěstovat a upevňovat. Rotariánům přitom může být v tomto globálním odpovědném pohledu na dnešní svět velice nápomocna i naše „služba mezinárodní“. „Ekologická“ a hluboce humanistická hlediska pak přináší schweitzerovská etika úcty ke všemu živému.

Je tedy zřejmé, že tím základem, ze kterého vše vyvěrá i ke kterému vše odkazuje, je naše kultura a civilizace, se svým akcentem na individualitu, která - jak bylo konstatováno úvodem - je matkou obrovských úspěchů, ale i problémů, a to již nejen euroatlantické civilizace, ale celého dnešního světa. Je však samozřejmě otázkou, zda jsme schopni všichni unést tíhu tohoto závazku,

který je takto na každého kladen. Řešení se nabízí nikoliv vně, ale uvnitř naší kultury, a to neustálým uplatňováním a naplňováním oněch maxim, které jsme výše diskutovali: jsou to přátelství (s tolerancí provázenou porozuměním, milosrdenstvím a dobrou vůlí), odpovědnost (tj. domyšlením důsledků) při všem našem konání, zajištění občanské rovnosti při vědomí vyváženosti práv i povinností, smysl pro fair hru vždy a všude, etika úcty ke všemu živému, globální hledisko pohledu na svět a mezinárodní přátelská spolupráce, praktické a užitečné směřování „každodenní“ činnosti rotariánů, a to zejména orientované do „budoucnosti“, tedy směrem k mládeži.

Jen tak a tehdy by mohl být rok 2000 mostem k opravdu lepšímu světu.

Rotariáni, vědomí si svých etických norem a závazků v tom mohou (musí?!) být příkladem všem.

Jaroslav Slaný,
RC Ostrava

(jaroslav.slany@fnspo.cz)

Týká se to jak velmocí rotariánského světa, které měly štěstí, že hnutí v nich nebylo přerušeno, rotariáni věznění a popravení.

Těch zemí, ve kterých k takovýmto událostem došlo, se to týká daleko bezprostředněji.

Rotariáni jsou tajuplní.

I ti lidé, kteří mají docela dobré povědomí o oběhu planety Venuše, o odrůdách jablek, o čínské filozofii, nebyvají o rotariánském hnutí informováni...

Znejistí, pokud se na Rotary zavede řeč. Často uvažují, že něco takového sice je a že to je snad, dokonce užitečné...

Jenomže to je všechno. Kromě něčeho neblahého a antipatie, která u neobeznámených obestřává všechny esoterické společnosti.

Je zvláštní, jak málo proniklo povědomí o rotariánství mezi ty, kteří mají stejné zájmy, ideály, naděje jako rotariáni.

Kolikrát, když někomu Rotary přiblížíme, zajásá a hned se zajímá, jak se do Rotary dá vstoupit.

Očekává někdy dokonce tajemné obřady...

Předávání bílých rukaviček?

Iniciační formule?

Obřadná starobylá mystéria?

Někdy dokonce užasne, když slyší, že jediný rituál pro vstup do Rotary je tak prostý: vyjádření důvěry.

TAJUPLNÍ ROTARIÁNI

Bylo by dobré pracovat na misích, vysílat misionáře, ty, kteří mají úctu svých blízkých, vysílat je do pralesů nevědomosti.

Do džunglí antipatií, do pouští neinformovanosti.

S jedním osloveným, který do hnutí vstoupí, se vynoří kousek nové pevniny, na které může být cosi nového vybudované.

Rotariánská pevnina, pevnina důvěry se může zvětšovat tak snadno. Pokud se osloví správné ucho ve správnou chvíli.

Tajuplnost, která provází Rotary, je nebezpečná a může způsobit tolik potíží, v lidské přirozenosti je odmítat neznámé...

A jak rádi lidé odmítají, místo aby se přesvědčili o tom, co vlastně odmítají.

Propagace hnutí nemusí používat toho, co využívají strany při volbách - slibů a letáků a billboardů.

Jde o to, aby rotarián oslovil toho, kdo je rotarián ve svém základě - a ještě o tom neví.

Když se rozhlédneme po svých bližních, zjistíme, že je mezi nimi mnoho rotariánů, kteří o Rotary ještě nikdy neslyšeli.

Samozřejmě, mnoho jich nevstoupí, ani když se o něm dozví - nebudou mít čas.

Ale i tak se mohou zapojit, i tak se může tím, že byli informováni, vynořit kousek nové rotariánské pevniny, nové příležitosti.

A čím bude misie úspěšnější, tím je větší naděje, že se vynoří větší díl pevniny, na které se budou moci zachytit tonoucí.

Ne, to není lyrický obrat...

Když nasloucháme vyprávění českých rotariánů... V cizích zemích se často seznámili s Rotary, když jim bylo zle.

Rotary jim pomohlo.

Proto do něj vstoupili, aby oplatili hnutí onu pomoc, kterou ono poskytlo jim.

Pokud by každý rotarián během jediného roku získal jednoho nového člena, hnutí by se za rok zdvojnásobilo.

A rok je tak dlouhá doba - a těch rotariánů, kteří o tom ještě nevědí, že svých založením rotariány jsou, je přece tolik.

Čekají se všemi možnostmi, které v nich jsou, čekají na to, až budou osloveni.

Ano, v tom je veliké tajemství úspěchu velkých myšlenek.

Oslovit.

Sejmout za tajuplných slov tajuplnost, ukázat jejich smysl a jejich velikost, nefrázovitou velikost.

Tajuplnost je to, co je velkým nepřitelem Rotary, stejně jako bývá velkým nepřitelem každé myšlenky.

Oslovit ty, kteří na oslovení čekají, to je nejlepší cesta k tomu, jak způsobit, aby se za tmy vynořila nová pevnina nových možností.

Martin Petiška,
RC Brandýs-Boleslav

ROZLOUČENÍ SE VZÁCNÝM ČLOVĚKEM

(Smuteční projev, přednesený Dobroslavem Zemanem na pohřbu ing. Vladimíra Maxy, čestného člena Rotary klubu Plzeň dne 6. listopadu 2000)

Běh času si v běžném denním shonu jen zřídka plně uvědomujeme, je však neúprosný: dětství a mládí uteče jako voda - na plynutí času si nikdo z těch šťastných mladých lidí ani nevzpomene: vždyť mám celý, celíčký, nekonečný život před sebou!, říkají si.

Pak vstupujeme do věku dospělých, přicházejí povinnosti, zaměstnání, rodina, starosti o existenci i o zdraví své i svých blízkých - a opět nám nezbyvá téměř žádný čas na to, abychom si uvědomili, že ono plynutí vteřin, hodin a let je stále, neměnné a trvalé.

A najednou zjišťujeme, že se přiblížil věk důchodu, nebo že jsme jej dokonce již překročili. Někomu je Osudem dopřáno prožít oněch let života, s nímž může sám nakládat podle své vlastní odpovědnosti, méně, někomu pozehaně:

Jestliže jsme se dnes přišli rozloučit s naším blízkým, se vzácným člověkem a přítelem panem ing. Vladimírem M a x o u, připomeňme si, že čas i jeho života byl skutečně pozehaný.

Pozehaný, co do délky jeho trvání: jen málokomu je dopřáno dožít se věku 87 let.

Pozehaný, co do jeho náplně v době jeho mládí, kdy se na vysoké škole připravoval na své budoucí povolání a životní uplatnění.

Život plný nadějí v době, kdy zakládal svou rodinu, aby se věnoval jejímu zabezpečení, výchově a budoucnosti svých dvou synů.

Bohužel ovšem i život plný útisku a utrpení, jak to s sebou přinášely vnější okolnosti, které ovlivňovaly životy nás všech po dlouhá desetiletí: někoho se dotkly o něco méně, někoho zasáhly s plnou tvrdostí. A tak tomu bylo i v životě pana ing. Maxy, který poznal krutost a neúprosnost obou totalitních režimů - nacistického a komunistického, které ve dvacátém století, v našem století, ve století našich životů, zachvátily naši zemi.

Tyto diktatury, které pro pana ing. Maxu znamenaly jen útlak, ponížení ve vězeních a znemožnění jeho odborné existence, byly odděleny obdobím, plným naděje na život v míru a ve svobodě. I když to tehdy - po pětadvacátém roce - bylo období jen krátké, přineslo mu alespoň příležitost nejen odborného uplatnění v jeho potravinářském oboru u nás i v zahraničí, ale i možnost uplatnění společenského: tehdy se stal členem po válce nového plzeňského Rotary klubu, patřícího již tehdy do prestižního mezinárodního společenství osobností, ochotných ke službě a pomoci všude tam, kde jí je zapotřebí. Tedy ovšem společenství, které nemohlo vyhovovat blízkému se komunistickému diktátu. Ten je také v naší zemi - stejně jako nacisté - znovu a téměř natrvalo zakázal a jeho členy opět persekvoval.

Když jsme se po roce 1989 dočkali konečně svobody - se všemi jejími radostmi i strastmi - a mohli začít opět svobodně žít a rozhodovat se sami za sebe, uvědomovala si právě naše generace již zmíněný neúprosný běh času: mnozí z nás se přiblížili k důchodovému věku

nebo jej již dokonce překročili. Ale tím spíš bylo naší snahou ještě jednou začít znovu, jak ve sféře materiální - hospodářské, tak i v oblasti společenské a duchovní.

Když se nám podařilo - právě přesně před deseti lety - znovu obnovit aktivitu Rotary klubu v Plzni, bylo naprosto samozřejmé, že jsme za svého čestného člena jmenovali i plzeňského rotariána z let 1946/48 - pana ing. Vladimíra Maxu. V té době jsem jej také jako zakládajícího prezidenta plzeňského Rotary klubu osobně poznal. Každotýdenní setkávání s ním na pravidelných klubových setkáních bylo pro nás všechny vždy obohacením, protože se s námi dovedl rád a upřímně podělit o své dárné rotariánské zkušenosti, ale i o zkušenosti celoživotní. Vždy jsme si proto velmi vážili jeho vnitřního, upřímného vztahu k rotariánským ideálům čestnosti a mravnosti, opravdovosti a ochoty pomoci svému bližnímu, které jej provázely celým životem. I nás všechny tyto ideály trvale spojovaly a společně jsme na nich stavěli svůj vztah k naší společnosti, k našemu domovu, k našim bližním.

Chtěl bych poděkovat jménem svým, našich společných přátel a doufám, že i jménem Vás všech přítomných vzácnému a charakternímu člověku, ing. Maxovi, za jeho celoživotní čestnost a opravdovost, za jeho obětavost a upřímnost ke všem jeho nejbližším, za vše, čím dokázal tak pozitivně svůj i jejich život učinit bohatším, plnějším.

Dneškem se tedy naplňuje i onen neúprosný čas, v němž se jeho dlouhý, radostný i mnoha bolestmi poznamenaný život uzavírá. Budiž však nám všem útěchou, že jej dokázal vždy obohacovat svou prací, svou pravdivostí a svou láskou ke svým nejbližším. Tak si jej také provždy ve své paměti zachováme.

Budiž čest jeho památce!

Redakční rada:

Dobroslav Zeman, PDG (předseda), Ivan Belan, DG, Alexander Brányik, Jan Hladký, Nataša Krempová, Martin Petiška, Milan Roch, Andrea Vernerová

- ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady

Kontaktní adresa:

Vydavatelství Dům, s r. o., V Háji 15, 170 00 Praha 7, e-mail: ada99@mbox.vol.cz

Layout a grafické zpracování:

Lenka Tůmová, tel.: 02/83 87 08 92, fax: 02/83 87 08 93

Polygrafické zpracování a tisk:

XENT s. r. o., Praha

Příjem inzerce:

Dalibor Prokeš, 0603/443 568

Náklad:

2 100 výtisků - zájmový náklad

Vydal:

Rotary distrikt 2240 v prosinci 2000 ve spolupráci s Vydavatelstvím Dům, s. r. o. Praha

NEPRODEJNÉ

Car GPS Monitoring System

Investice s okamžitou návratností **DEFINITIVNÍ ŘEŠENÍ**

1. 100% kontrola nad Vaším služebním nebo soukromým vozidlem 24 hodin denně, **kde se pohybuje, jakou rychlostí jezdí a kolik najelo km!**
2. Víte na sekundu přesně, **kdy** Vaše vozidlo začalo a ukončilo jízdu (délka pracovní doby vozidla)!
3. Zamezí manipulacím s **pohonnými hmotami** ve Vašich vozidlech.
4. Software Vám vytváří zcela automaticky dokonalou knihu jízd achválenou finančním úřadem!
5. Za příjem satelitního signálu GPS neplatíte **žádné** měsíční poplatky!
6. Zařízení **nelze** obelstít!

Interní GPS přijímač v modulu el. knihy jízd určuje při zapnutém klíčku s přesností cca 5 metrů každou polohu vozidla v předem zvoleném časovém nebo délkovém intervalu (např. po 300 m) a ukládá ji do své vnitřní paměti.

Tyto údaje jsou po vyjmutí modulu z vozidla načteny do PC a v uživatelsky přívětivém softwaru Kniha jízd porovnány s databází až 35 000 dopravně propojených míst ČR a SR. Každé poloze je přiřazen název příslušného místa. Software pak vyhotoví podrobný itinerář uskutečněných jízd a umožní další zpracování podle požadavků finančních úřadů nebo provozovatele vozidla.

Další výhody systému

- Umožňuje zobrazit na podrobné mapě ČR a SR uskutečněné jízdy vozidla
- Vyhodnocuje spotřebu, náhrady a měsíční a roční zúčtování podle zákona o dani z příjmu
- Zpracuje a vyhodnotí data z platebních karet na pohonné hmoty CCS
- Oprávněný uživatel může dodatečně editovat a přizpůsobit získané záznamy
- Software má neomezenou kapacitu evidovaných vozidel a podrobnou evidenci řidičů
- Jedna z funkcí umožňuje definici obvyklých tras, adres stálých klientů, nevhodných dnů pro služební cesty (např. svátky, dovolená atd.) a následné automatické vygenerování záznamů bez ohledu na skutečný provoz vozidla
- Zařízení má malé rozměry, vhodné pro všechny druhy vozidel
- Snadná montáž - **skrytá** (odhalí podvody)
- **viditelná** (zaměstnanci nemusí psát záznamy o provozu vozidel)
- Vhodné pro všechny typy vozidel (osobní a nákladní vozy, autobusy aj.)
- ceník + možnost leasingu na www.hyperlink.cz/gps

ČMSA s.r.o.

Oldřichova 107/50, 128 00 Praha 2, tel./fax: 02/4147 1287, e-mail: cmsa@centrum.cz

Co se Ti líbí na tom autě?

Lednička plná Mattonek...

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI. SVÝM STYLEM, SVOU VÝJIMEČNOU CHUTÍ, KTERÁ HASÍ ŽÍZEŇ. SVÝM BOHATÝM SOUBOREM MIKRO A MAKROPRVKŮ VITACTIVE®, NEZBYTNÝM PRO SPRÁVNÉ FUNGOVÁNÍ LIDSKÉHO TĚLA. ŽÍT LÉPE JE VĚCÍ VÝBĚRU. KDO CHCE MAXIMUM, VOLÍ MATTONI. MATTONI - VYBRANÁ ZNAČKA ČESKÉ BARMANSKÉ ASOCIACE.

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI...

VIS NATURAL